

DÖNEM: 23

YASAMA YILI: 4

TBMM
DİLEKÇE KOMİSYONU
GENEL KURUL
KARAR CETVELİ

Sayı: 12

YAYIM TARİHİ
29/09/2010

T.C.
TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ
Dilekçe Komisyonu Genel Kurulu Kararı

Karar No:22

Tarih: 15/ 7/2010

Dilekçe No	Dilekçinin Adı Soyadı, Adresi	Dilekçe Konusu
5276	Bursa Milletvekili Mehmet Altan Karapaşaoğlu ve 12 Milletvekili	Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmaları sonucu madencilik sektöründeki sorunların aşılmasına ilişkin ulaştığı bir takım tespitlerin değerlendirilerek, kamu kurumları nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması talebi.

Dilekçe Komisyonu Genel Kurulu, 15/7/2010 tarihli toplantısında, İçtüzüğü'nün 115 ila 120 nci maddeleri çerçevesinde, Bursa Milletvekili Mehmet Altan Karapaşaoğlu ve 12 Milletvekilinin "Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmaları sonucu madencilik sektöründeki sorunların aşılmasına ilişkin ulaştığı bir takım tespitlerin değerlendirilerek, kamu kurumları nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması" talebini içeren dilekçesini gündemine almış, başvurunun dayanağını oluşturan Meclis Araştırması Komisyonunun raporunun incelemiş ve başvuru sahibi milletvekilleri adına Bursa Milletvekili Mehmet Altan Karapaşaoğlu, Afyonkarahisar Milletvekili Halil Ünlütepe ve Çanakkale Milletvekili Mustafa Kemal Cengiz'in bilgisine başvurarak konuyu müzakere etmiştir.

Kısaca belirtmek gerekirse dilekçede;

Günümüzde madenciliğin gayrisafi milli hasıladaki payının ABD'de %4,2; Kanada'da %7,5; Avusturya'da %8,7 iken, Ülkemizde bu oranın %1,5 gibi son derece düşük olduğunu,

Türkiye'nin maden potansiyeli ve çeşitliliği açısından önemli yeraltı ve yerüstü zenginliklerine sahip bir ülke olmasına rağmen, bu zenginliklerden yeterince yararlanamadığını ve ülke kalkınması için stratejik hedef haline getiremediğini, uygulamadan kaynaklanan çok ciddi sorunların var olduğunu tespit ettiklerini,

Gerekli önlemlerin alınması ve yatırımların yapılması durumunda, 10 yıl içinde 2,6 milyon kişiye istihdam sağlama imkânının bulunduğunu,

TBMM Genel Kurulunun 3/1/2010 tarihli Birleşiminde kurulan Meclis Araştırması Komisyonunun yaptığı detaylı incelemelerle madencilik sektörünün sorunları ve bunları çözümleri konusunda birtakım öneriler getirdiğini,

Bu önerilerin hayata geçirilmesinin ülkemiz ekonomisi bakımından yaşamsal önemde olduğunu belirterek,

söz konusu tespitlerin bir kez de Dilekçe Komisyonunca değerlendirilmesi, ilgili kamu kurumları nezdinde girişimlerde bulunularak, uygulamanın takip edilmesi talep edilmiştir.

Bilindiği üzere Ülkemiz ithalatının yaklaşık %70' ini enerji, hammadde ve ara mal ürünleri teşkil ettiği düşünüldüğünde, madencilik sektöründe üretimin artırılmasının ekonomik gelişim için hayati önemde olduğu açıktır.

Gerek yazılı gerekse görsel medya organlarında madencilik sektörü bir takım iş kazaları ve yapılanma sorunlarıyla sıkça haber konusu yapıldığı görülmekte, ülkemizin madencilik potansiyelinin ülke ekonomisine yeterince kazandırılmadığı dile getirilmektedir.

Yine, Komisyonumuz arşivine bakıldığında madencilik sektörüyle ilgili sorunları dile getiren pek çok kişisel başvurunun yapıldığı görülmüştür.

Komisyonumuz konunun genellik arz etmesinden ve Meclis Araştırma Komisyonunun iradesine mazhar olmasından dolayı konuyu öncelikle gündemine almayı uygun görmüştür.

Komisyonumuz, Meclis Araştırma Komisyonunda görev yapmış dilekçe sahibi milletvekillerinin bilgisine başvurmakla birlikte, yerleşik teamülleri çerçevesinde, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarının konuya ilişkin yaklaşımlarını da yazılı olarak almayı uygun bulmuştur. Bu çerçevede, Meclis Araştırma Komisyonu raporunda belirtilen ve talep sahibi milletvekillerince de Komisyonumuz gündemine getirilen idarelerce hayata geçirilmesi gereken bir takım öneriler, ilgili kamu kurumlarına gönderilmiş ve kamu kurumlarının yazılı açıklamaları istenilmiştir.

a-) Dilekçe Sahibi Milletvekillerinin Verdiği Bilgiler:

Bursa Milletvekili Mehmet Altan Karapaşaoğlu, Afyonkarahisar Milletvekili Halil Ünlütepe ve Çanakkale Milletvekili Mustafa Kemal Cengiz başvuran sıfatıyla Komisyon toplantısında;

Dilekçe Komisyonuna Anayasal Dilekçe Hakkı çerçevesinde bireysel olarak başvurduklarını,

Madencilik sektöründeki sorunları tespit etmek için kurulan Meclis Araştırması Komisyonunun 4 ay gibi kısa bir sürede, onbeşin üzerinde uzmandan yararlanarak, ilgili tüm kamu kurumlarını ve sivil toplum temsilcilerini dinlediğini, yurtdışında ve yurtiçinde pek çok madencilik işletmelerini yerinde incelediğini, bu çalışmaları sonucunda edindiği bilgileri ve tespitleri içeren 800 sayfanın üzerinde raporunu TBMM Genel Kuruluna sunduğunu,

Araştırma Komisyonunun bu çalışmaları sonucunda;

Ülkemizde dünya standartlarına uygun bir madenciliğin yapılmadığını,

Madencilik sektörünün özellikle kırsal kesimde istihdamın artırılmasında refahın artırılmasında büyük öneminin olduğunu,

Türkiye’de maden işletmeciliğinin ilmi metotlarla değil, plansız ve programsız yapıldığını,

tespit edildiğini, Araştırma Komisyonunun çalışmaları neticesinde ilgili icra makamları nezdinde dikkate alınması gereken bir takım önerilere ulaşıldığını,

Örneğin, sektörle ilgili çeşitli kesimleri arasında çıkan hukuki ihtilafların çözümünün gerekli eğitime ve tecrübeye sahip hâkimlerden oluşan ihtisas mahkemeleri aracılığıyla yürütülmesinin yerinde olacağını, Türkiye Adalet Akademisinde nasıl çevre dersinin eğitimi veriliyorsa madencilik dersinin eğitiminin verilmesinin de uygun olacağını,

Avrupalı kömür madencilerinin devlet yardımlarından yararlanırken, bizim işletmelerimizin bu imkânlardan yeterince yararlanamadıklarını gözlemlediklerini, Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinin kömür madencilerinin özellikle devlet yardımlarından faydalanması hususunda Avrupa nezdinde gerekli girişimlerde bulunmasının gerekli olduğunu,

Atom Enerjisi Kurumundan edinilen rapora göre doğal mermere göre granitin radyoaktif yayılma oranının ortalama 10 kat fazla olduğunun tespit edildiğini, kapalı alanda granit kullanımının insan sağlığına olumsuz etkilerinin olabileceğini, dolayısıyla TOKİ gibi kamu kuruluşlarının projelerinde yerli mermeri kullanmasının gerekli olduğunu,

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığının koruyucu yaklaşımı esas alan işçi ve işvereni yönlendirici kalıcı tedbirleri oluşturma amaçlı teftiş yaklaşımına önem vermesi gerektiğini; iş kazası sayısı, meslek hastalığı sayısı az olan işverenden sigorta priminin daha az alınarak bunların teşvik edilmesinin gerektiğini,

Devlet Planlama Teşkilatının sektörün sorunlarına bütünsel bakış açısı sağlayacak koordinasyonu kolaylaştıracak ve yol haritasını çizecek, sektörel stratejik belgesini oluşturması gerektiğini,

Yaptıkları ekonomik projeksiyona göre on yıl içerisinde Türkiye madenciliğinin dünya standartlarında yapılması durumunda 50 milyar doların üzerinde bir katkısının sağlanacağı, dolayısıyla Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının sektörün gelişimine ilişkin teşvikleri iyi ve yerinde uygulaması gerektiğini,

Demir madeninin ülkemizde yeterince olmasına rağmen yanlış ithalat politikaları nedeniyle ithal edilen hammaddelerin işlendiğini ve ülke işletmelerinin haksız rekabetten korunabilmesi için bir takım gümrük önlemlerinin alınmasının yerinde olacağını,

Avrupa Birliği görüşmeleri sürecinde sektörel teşvikin kaldırıldığını, bölgesel teşvikin uygulama konusu yapıldığını, madencilik sektörüne teşvikin doğrudan kırsalı geliştireceğinden, madencilik teşvik bölgesel teşvik kapsamında değerlendirilmesi gerektiğini,

Haksız rekabetin önüne geçmek için faaliyet alanı madencilik ve petrol olan KİT’lerin Kamu İhale Kanunu kapsamının dışına çıkarılmasının yerinde olacağını,

Maden sektörünün üzerindeki vergi yükünün çok olduğunu, Maliye Bakanlığının bu yükü makul seviyeye indirmesi için KDV ve ÖTV gibi vergilerden bir takım madencilik ilişkili istisnaları yapması gerektiğini,

Milli Eğitim Bakanlığının iş sağlığı ve iş güvenliği mevzuatının getirdiği yeni yaklaşım olan koruyucu ve önleyici kültürün benimsenmesine ilişkin ders programlarını hazırlaması gerektiğini,

Türkiye sınırın Suriye tarafında 50 metreye bir petrol kuyusu varken, Türkiye tarafında ancak bir kilometrede bir kuyunun var olduğunu, bunun başlıca sebebinin mayın nedeniyle sondaj açılmamasından kaynaklandığını, MSB'nin acilen maden rezervinin bulunduğu sondaj yapılacak yerleri mayından temizlemesi gerektiğini,

Madencilik sektöründeki bilgilenme ihtiyacının giderilmesi için RTÜK'ün yayınlar hazırlaması gerektiğini,

Sağlık Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Başkanlığının iş birliği içerisinde 'meslek hastalıkları tanı sistemini' geliştirmesi gerektiğini, bu şekilde ölüm ve yaralanmalara ilişkin istatistikî verilerin sağlıklı elde edilebileceğini,

Dünya madencilik sektörünün söz sahibi ülkelerin oluşturdukları standartlar ve raporlama sisteminin Ülkemizde de olmasına ilişkin Sermaye Piyasası Kurulundan bir takım taleplerinin olduğunu,

Üretilen hammaddenin yurt içi ve yurt dışı tüketim noktalarına taşınması için Ulaştırma Bakanlığının demir yolu ağını geliştirme gerektiğini,

Üniversitelerde madencilik alanında eğitim kalitesinin artırılmasına ilişkin YÖK'ün bir takım iyileştirmeler yapması gerektiğini, madencilik faaliyeti yapılan yerlerde madencilik alanında yüksekokulların kurulmasına önem verilmesini, uygulamalı eğitimin geliştirilmesini beklediklerini, örneğin ABD' de madencilik fakültesinin 5-10 km. mesafesinde fiili eğitimin verildiğini, maden ocaklarının fakültelerin çevresinde yer aldığını tespit ettiklerini,

Mardin Mazı Dağında bir fosfat madeninin bulunduğunu bu madenini o bölgede yapılacak sülfürik asit işletmesi yatırımıyla birleştirildiğinde gübre üretiminde ciddi bir avantaj sağlanacağını, hâlihazırda bu yatırım yapılmadığı için Ürdün'den ithalat yapıldığını, Mazı Dağındaki işletmenin yeni yatırımlarla faal hale getirmesi gerektiğini,

Dünyada maden işletmeciliğinin, hazırlanan master planlar dahilinde yapıldığını, madenlerin rezervlerinin tespitinin, rezerv güvenliğinin temininin ve sigortalanmasının yapılmasından sonra çıkarma işinin yapıldığını, sağlıklı rezerv tespitleri üzerine yatırımcının o rezervi çıkaramazsa sigortadan para aldığını,

Bir madencinin yüzden fazla mevzuatla ilişkili olduğunu, faaliyet göstermesi için pek çok yerden izin alınması gerektiğini, yetki ve görevlerin dağıldığını, bir müsteşarlık veya Madencilik Bakanlığı şeklinde bir otoritenin oluşturulması gerektiğini,

Ülkemizde madencilik faaliyetlerinde iş ve işçi güvenliğinin dünya standartlarının altında tedbirlerle yapıldığını,

Maden mühendislerinin görev üstlenmeden önce bir kurum aracılığıyla akredite edilmesi gerektiğini, daha sonra mesleklerinde ilerlemelerine izin verilmesi gerektiğini,

Madenler üzerinde gerekli reformların hayata geçirilebilmesi durumunda Ülkemizde yaklaşık 3 milyona yakın kişiye istihdam sağlanacağını, 50 milyar dolarlık gayrisafi milli hâsilaya katkı sağlanacağını,

Araştırma Komisyonu çalışmaları çerçevesinde çevreci kuruluşlarla iletişim kurulduğunu, özellikle çevreyi koruma ve kollama hususuna hassasiyet gösterildiğini,

Madencilığe yön veren ve politikaları belirleyen Maden Tetkik Arama, MİGEM, ETİ Holding, Türk Petrolleri gibi kuruluşların arasında bir koordine eksikliğinin yaşandığını, bu eksikliğin giderilmesi için yasal, kurumsal ve yapısal düzenlemelerin mutlaka hızlı bir şekilde yapılması gerektiğini, yoksa madencilik sektöründeki keşmekeşliğin daha da derinleşeceğini,

Türkiye’de madencilik haritasının, bölgesel planlamanın, il il madencilik envanterinin mutlaka çıkarılması gerektiğini,

TBMM Araştırma Komisyonlarının çalışmalarını yüksek beklentilerle sürdürdükleri, ciddi bilgi birikimlerinin elde edildiği, tespitlere ulaşıldığı halde, bu tespitlerin idare makamları nezdinde uygulamasının TBMM organlarınca takip edilemediği için bu bilgi ve tespitleri içeren raporların çoğu zaman tozlu raflarda bekletildiğini, uygulamaya aktarılmadığını; Meclis Araştırması Komisyonu çalışmalarının bu şekilde sonuçlandığı bilindiğinden, başta milletvekilleri olmak üzere muhatapları nezdinde bu çalışmaların çok ehemmiyete alınmadığını,

İçtüzüğün Dilekçe Komisyonu için öngördüğü usulün işletilmesi durumunda Araştırma Komisyonlarının elde ettiği tespitlerin bir kez de bu Komisyon marifetiyle değerlendirildikten sonra, gerekiyorsa TBMM Genel Kurulunun müzakeresine açmak suretiyle somutlaşan TBMM iradesine bağlanmasının, alınan kararların sürekli bir Meclis Komisyonu marifetiyle takip edilmesinin, siyasi denetimin gereklerine uygun düşeceğini,

Madencilik sektörüyle ilgili araştırmaların daha başka çalışmalara konu edilmesinin hatta TBMM Genel Kurulunda müzakere edilmesinin isabetli sonuçlara vesile olacağını,

Belirtmişlerdir.

b) Kamu Kurumlarının Yazılı Açıklamaları:

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının 29/7/2010 tarihli yazısında;

Türkiye Petrolleri Anonim yeniden yapılandırılması ve TPAO Kuruluş Kanunu çalışmalarının tamamlanarak bir an önce yasalaştırılması önerisine ilişkin olarak;

Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığının dinamik, güçlü, uluslararası petrol şirketleri ile rekabet edebilecek yapıda, etkin bir petrol şirketi olarak yeniden yapılandırılması amacıyla Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı Kanunu taslağı hazırlandığı,

Maden İşleri Genel Müdürlüğü personelinin madencilik sektöründeki gelişmeler de göz önünde bulundurularak eğitime alınması, personelin gelişen-değişen madencilik teknolojileri ve sistemleri hakkında bilgi, birikimi ve düzeyi desteklenmesi önerisine ilişkin olarak;

Maden İşleri Genel Müdürlüğü (MİGEM) personelinin mevzuat ve maden işletme üretim yöntemlerine ilişkin hizmet içi eğitimlere alındığı, personele konusunda uzmanlardan yararlanılarak verilen eğitim seminerlerinin sayısı arttırılacağı, gelişen-değişen madencilik teknolojileri ve sistemleri hakkında daha fazla eğitimler verileceği,

2009 yılında Maden İşleri Genel Müdürlüğü personeline, Maden Kanunu ve Uygulama Yönetmeliği esaslarına ilişkin olarak; Arama Ruhsat işlemleri, arşiv hizmetleri, bilgi işlem uygulamaları, heyetlerin görev yetki ve sorumlulukları, ruhsat müracaatlarında uyulması gereken kurallar ve halkla ilişkiler, kamu kurumlarına hammadde üretim izni

verilmesi ile ilgili işlemler, harita hizmetleri, hukuksal işlemler, maden sahalarının ihalesi işlemleri, inceleme ve değerlendirme ile ilgili işlemler, işletme ruhsatı ve işletme izinleri ile ilgili işlemler, madenci yükümlülüklerinin izlenmesi işlemleri, ruhsat hakları ve sicil işlemleri, temdit (ruhsat uzatma) işlemleri, devlet hakları ve mali kayıtlar, yeraltı kömür işletmeciliğine yönelik eğitimler verildiği,

Ayrıca 5995 sayılı Kanun ve bu kanuna dayanılarak yürürlüğe konulan Uygulama Yönetmeliği ile ilgili 2010 yılı içinde tüm Bakanlık merkez teşkilatına hizmet içi eğitim verileceği,

Denetimlerde iş sağlığı ve güvenliği yönünden riskli ocakların tespit edilmesi durumunda, bu ruhsatlar ile ilgili olarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile iş birliği geliştirilmesi önerisine ilişkin olarak;

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığına bağlı İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü diğer alanlarda olduğu gibi madencilik sektöründeki iş sağlığı ve güvenliği konusundaki uzman kamu kuruluşu durumunda olduğu, İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü yerel düzeyde teşkilatlanmış olup, iş müfettişleri bu konuda rutin denetimler yapmakla yetkilendirildiği, Maden İşleri Genel Müdürlüğü ise Maden Kanununun 29 ncu, 31 nci ve diğer maddeleri ile ilgili denetimler esnasında iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili hususları projeye uygunluk açısından denetlediği, Maden İşleri Genel Müdürlüğünün iş sağlığı ve güvenliği açısından denetim yetkisinin, projeye aykırı faaliyette bulunulması durumu ile sınırlandırılarak İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürlüğü ile Maden İşleri Genel Müdürlüğü arasında görev, yetki ve sorumluluk alanları açısından net bir ayrıma gidildiği, bu nedenle MİGEM'in yaptığı tetkikler sonucunda sahalarda tespit edilen hususlar gerek görüldüğünde ve/veya talep edildiğinde, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile paylaşıldığı, böylece maden sahalarının iş sağlığı ve güvenliği yönünden tetkik ve değerlendirmelerine yönelik koordinasyon - bilgi alışverişi devam etmekte olduğu,

Ayrıca konu ile ilgili çalışmaları devam eden Maden Uygulama Yönetmeliğinde de gerekli düzenlemeler yapılacağı,

Maden Kanununda ruhsat grupları için belirlenen alan büyüklüklerinin 4. Grup ruhsat alanları için havza madenciliğini de mümkün kılacak şekilde yeniden düzenlenmesinin uygun olacağı önerisine ilişkin olarak;

Maden Kanununda her bir ruhsat grubu için getirilen alan sınırlaması 4. grup ruhsat alanları için 2.000 hektar olarak belirlendiği, anılan kanunun 16 ncı maddesi gereği, arama ruhsatlarında alan sınırlaması dikkate alınarak birleştirme yapıldığı, ruhsat sahiplerinin talebi doğrultusunda, işletme ruhsatı aşamasında rezervi bütünlük ve devamlılık arz eden ruhsatlarda havza bazında işletme için alan sınırlaması gözetilmeksizin birleştirilme işlemi yapıldığı,

Bu konudaki öneride kastedilen husus arama ruhsat aşamasında birleştirilme işleminin yapılması ise; Arama dönemi yeni 5995 sayılı Kanunla yeniden düzenlenmiş olup, sahaların atıl bekletilmemesi ve uluslararası standartlarda arama yapılmasının amaçlandığı, arama döneminde saha birleştirmelerinin istismarlara neden olacağı ve tek bir ruhsatla geniş alanların kapatılabileceği ve ruhsat müracaatlarındaki alan sınırlamasının da bir anlamının kalmayacağı,

İşletme izin alanlarının görünür rezerv alanı, madenin işletilmesi için gerekli tesislerin bulunduğu alan, stok alanı, pasa-hafriyat döküm alanı, yol vb. unsurlar dikkate alınarak çevresel etkiler de göz önünde bulundurularak belirlenmesi önerisine ilişkin olarak;

İşletme izin alanlarının belirlenmesinde; görünür rezerv alanı, stok, pasa döküm alanı ve tesislerin göz önünde bulundurulduğu, ayrıca işletme izin alanları ile ilgili olarak 5995 sayılı Kanuna; "Arama ruhsatlı sahalara, geçici tesis alanı ile arama süresince belirlenen görünür, muhtemel ve mümkün rezerv alanı üzerinden işletme ruhsatı, geçici tesis alanı ve görünür rezerv alanına da işletme izni verilir." hükmü eklendiği,

Kaçak maden ocakları ile etkin mücadele edilmesi ve bu konuda ilgili bütün kurumların uyarılması önerisine ilişkin olarak;

Maden Kanununun 12 nci maddesinde 5995 sayılı Kanun ile yapılan değişiklikle kaçak üretim ile etkin mücadele etmek için mülki idare amirliklerine görev ve yetki verildiği, Maden İşleri Genel Müdürlüğü de gerek ihbar yoluyla ve gerekse yapılan denetimler sonucu tespit ettiği kaçak maden ocakları ile ilgili yasal işlemler yaptığı, kaçak maden üretimi ile etkin mücadele için Bakanlığın 5995 sayılı Kanun ile getirilen yetki ve sorumluluk çerçevesinde kurumların haberdar edilmesi amacıyla Valiliklere gerekli uyarıları içeren bilgilendirme yapacağı,

Madenlerin yurt içinde işlenerek ihraç edilmesi ve daha fazla katma değerın ülke ekonomisine kazandırılması amacıyla Maden Kanunu'na madenini kendi tesisinde üreten işletmelere tanınan % 50 oranında devlet hakkı tahsili değiştirilerek, ürettiği tüvenan madenleri yurt içinde kurulu tesislere teslim eden işletmelerden de % 50 oranında indirimli devlet hakkı alınması önerisine ilişkin olarak;

3213 sayılı Maden Kanunun 9 ncı maddesinde; "Ürettiği madeni yurt içinde ve kendi tesisinde işleyip ek katma değer sağlayanlardan, bu tesislerde üretimde değerlendirilen maden miktarı için devlet hakkının % 50'si alınmaz", hükmü bulunduğu,

5995 sayılı Kanun ile;

"IV. Grup (c) bendi madenlerin yurt içinde ve kendi entegre tesisinde kullanılarak metal hale getirilmesi halinde ödenmesi gereken devlet hakkının % 50'si alınmaz."

"Yeraltı işletme yöntemi ile üretim yapılması durumunda ödenmesi gereken Devlet hakkının % 50'si alınmaz."

"II. Grup (b) bendi madenlerde % 2, ancak bu madenlerin yurt içindeki kendi tesisinde işlenerek uç ürün haline getirilmesi durumunda % 1 üzerinden alınmaktadır."

"Üretilen madenin kullanıldığı entegre metalürji, seramik, çimento, kireç ve kimya tesisleri termik santral ve IV. Grup madenlerin zenginleştirme tesislerini beslemeye yönelik aynı tesis sahibine ait, kurulu tesislerinden uzaklığı, hangi tesislerin bu uygulamaya tabi olacağı ve diğer usul ve esasları yönetmelikle belirlenen ruhsatlara on ikinci fıkra hükümleri uygulanmaz. Ancak, üretim yapılamayan her bir ruhsat için, projede belirtilen üretim miktarının % 10'u üzerinden Devlet hakkı alınır." Hükümleri eklendiği,

Ayrıca ruhsatlı sahalarda üçüncü kişiler tarafından (röдованsla) üretim yapılması durumunda da, Maden Kanununda yer alan teşviklerden yararlanıldığı,

Madencilik faaliyetleri ile ilgili olarak ara, yan ve uç ürünlere yönelik politikaların geliştirilmesinde özellikle arama döneminin dizayn edilmesi ile rezerv güvenilirliği

sistemine dayalı olarak ileri dönemlerde gerek özel sektör tarafından gerekse MTA tarafından yapılan aramalarda yeni ve daha güvenilir rezervlerin ortaya çıkmasının hız kazanacağı, bu suret ile ortaya çıkan rezervlerin kurulacak tesisin hammadde ihtiyacını karşılayabilecek düzeyde olması durumunda, projelendirilerek ülkemizde tesis kurulup ara, yan ve uç sanayi ürünleri üretimi zorunluluğuna yönelik ihale edilebilmesi imkânını sağlayan yasa çalışmalarına ihtiyaç duyulduğu, yine bu çerçevede madencilğe dayalı ara, yan ve uç ürün üreten tesislerin, madencilik faaliyeti kapsamında değerlendirilmesi ve belgelenmesi ile ilgili düzenlemelere de ihtiyaç olduğu, bu kapsamda, tesisleşmeyi sağlayacak nitelikte rezervlere ulaşmak için arama ve AR-GE'ye yeterli miktarda teşvik sağlayacak sistemin kurulmasına ilişkin düzenlemelere gereksinim duyulduğu,

Madenlerin taşınması sırasında sevk irsaliyesi ve sevk fişinin birlikte kullanılması yerine, sevk irsaliyesinin daha kullanışlı olması nedeniyle ve uygulama birlikteliğini sağlamak amacıyla sevk fişi uygulamasına son verilmesi önerisine ilişkin olarak;

Ruhsat sahalarında yapılan; üretim, satış, stok, sevkiyat, devlet hakkı, kaçak üretim, vb. gibi konuların MİGEM ve ilgili kurumlar tarafından sağlıklı bir şekilde denetiminin yapılması, uygulama birliğinin sağlanması ve kayıt dışılığının önlenmesi için Maden Kanununda yer alan mevcut sevk fişi uygulamasının devam etmesi gerektiği, ancak uygulamada ortaya çıkan sorunları gidermeye yönelik Gelir İdaresi Başkanlığı ile sevk irsaliyeleri ve sevk fişlerinin kullanımı hususunda bir değerlendirme çalışması yapılacağı,

Temdit taleplerinin, kazanılan haklar, devam eden faaliyetler ve yapılan işletmeler dikkate alınarak değerlendirilmesi ve yeni müracaatlarla olan farkın ortaya konulması önerisine ilişkin olarak;

Temdit taleplerinde, Maden Kanununun 7 nci maddesi gereği verilen izinler ruhsat hukuku devam ettiği sürece geçerli olduğu, ancak temdit taleplerinde, 7 nci madde izinleri alınmadan çalışılmış veya izin süresi sona ermiş olanlar için gerekli izin belgeleri arandığı, mükerrer izin aldırılması uygulaması, mevzuatta ve uygulamada bulunmadığı, ayrıca işletme izninin farklı bir alana talep edilmesi, işletme izninin genişletilme talebi ya da kapasite artırımına gidilmesi durumlarında 7 nci madde izinlerinden gerekli olanların (mülkiyet gibi) tekrar istenildiği,

İzinler ile ilgili hususlar diğer Bakanlıkların (Çevre ve Orman Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı gibi) mevzuatına ve Maden Kanununa göre yürütüldüğü,

Maden ruhsat sahaları üzerine kamu kurum ve kuruluşlarına ham madde üretim izinleri verilirken rezerv kaybına neden olacak uygulamalara meydan verilmemeli, aynı zamanda kamu kurumlarının ülke ve kamu yararına olan faaliyetlerinin de (yol, baraj, vb.) engellenmemesi önerisine ilişkin olarak;

Hammadde üretim izinlerinin yol, köprü, baraj, gölet, liman gibi yapı ve inşaatlar için kamu projeleri kapsamında, Kamu Kurum ve Kuruluşları tarafından yapılan yatırımların daha etkin, hızlı ve ekonomik bir biçimde yapılabilmesi amacıyla verildiği, bu izinlerin ilgili projelerin yapımında, bakımında ve onarımında doğrudan kamu kurumları ve/veya kamu kurumu adına özel sektör firmaları tarafından işletme yapılarak kullanıldığı, hammadde üretim izinlerinin Maden Kanunu çerçevesinde kaynak kaybı oluşturmayacak ve madencilik faaliyetlerini engellemeyecek şekilde ruhsatsız alanlarda veya gerekli durumlarda ruhsat

alanlarında da verilebildiği, ancak hammadde üretim izinlerine yönelik eleştirilerin olduğu, uygulamanın özellikle ruhsat güvencesini ortadan kaldırdığı, hammaddenin amacı dışında kullanıldığı, ticarete konu edildiği, İzin alam dışında üretim yapıldığı, kamu gücüne dayanarak gerekli izinlerin alınmadığı, ilgili kamu kurumlarının yeterli denetimi yapmadıkları, madencilik bilim ve teknolojisine uygun çalışılmadığı, piyasaya kaçak satış yapıldığı zaman harç, teminat, devlet hakkından muaf olduğundan haksız rekabet oluşturduğu ve bu nedenlerle uzun vadede bu uygulanmanın vazgeçilmesi gerektiği yönünden özel sektörden öneriler bulunduğu,

Hammadde üretim izinlerinin amacı dışında kullanılmasını önlemek için izleme ve denetimlerin sıklaştırılması önerisine ilişkin olarak;

Hammadde üretim izin sahalarındaki denetimlerin sıklaştırılması yönünde ayrıca ilgili kamu kurumlarının söz konusu sahaları daha sık ve sözleşmelerine uygun olarak denetlemeleri yönünde gerekli yazışmalar ve girişimler sürekli olarak yapıldığı, hammadde üretim izni verilen işletmelerin yasaya, bilim ve tekniğe daha uygun bir şekilde yapılması için MİGEM'in denetimlerinin sıklaştırılmasının yanı sıra ilgili kamu kurumlarının değerlendirme toplantılarına katılarak gerekli bilgilendirme faaliyetleri yapıldığı ve yapılmaya devam edileceği,

Hammadde üretim izinleri dışında yapılan üretim faaliyetleri ile hammadde üretim izin alanlarında yapılan üretimlerin amacı dışında kullanılmasının önlenmesi için 5995 sayılı Kanun ile; “Hammadde üretim izni olmadan üretim yapıldığının ve hammaddenin kamuya ait projelerde kullanıldığının tespit edilmesi halinde faaliyetler durdurulur. Bu alanda üretilen hammadde için faaliyeti gerçekleştirene ocak başı satış bedeli kadar idari para cezası uygulanır. Hammadde üretim izin alanından üretilen hammaddenin projede belirtilen amaç dışında kullanıldığının tespit edilmesi halinde, faaliyeti gerçekleştirene amaç dışı kullanılan hammaddenin ocak başı satış bedelinin üç katı tutarında idari para cezası verilir. Yapılan üretimin projede belirtilen amaç dışında kullanımının ikinci kez tespiti halinde hammaddenin ocak başı satış bedelinin üç katı tutarında idari para cezası uygulanarak izin iptal edilir.” fıkrası getirilerek bu husus ile ilgili gerekli Kanuni düzenlemeler yapıldığı,

Diğer taraftan kanuna aykırı ve amacı dışında hammadde üretim iznine dayalı üretim yapılması ile etkin mücadele etmek için; 5995 sayılı Kanunla mülki idare amirliklerine görev ve yetki verildiği,

Mermer sahalarındaki pasa ve artıkların, kamu kurumlarının projelerinde (yol, baraj inşası vb.) kullanımının desteklenmesi ve böylece mermer pasa ve artıklardan kaynaklanan görüntü kirliliğinin önlenmesi önerisine ilişkin olarak;

Mermer sahalarındaki moloz/artıkların, kamu kurumlarının projelerinde kullanımı hakkında çeşitli uygulamalar yapıldığı ve uygulamaların genele yayılması için gerekli çalışmalar yapılacağı,

Ayrıca, yol, köprü, baraj, gölet, liman gibi projelerin inşasında kullanılacak yapı ve inşaat hammaddelerinin temini amacıyla maden üretim faaliyetleri sonucunda oluşan pasa ve artıkların kullanılması için kamu kurum ve kuruluşlarınca yapı hammadde taleplerinin karşılanması amacıyla yönetmelikte gerekli çalışmalar yapıldığı,

Özel izin alanlarına ilişkin bilgilerin ilgili kamu kuruluşlarından istenilmesi ve MİGEM'in bilgi işlem sistemine kaydedilmesi, iş ve işlemlerin de bu doğrultuda yapılması sağlanması önerisine ilişkin olarak;

Özel izin alanlarına (su havzaları, sit alanları, millî parklar, yaban hayatı koruma alanları, askerî ve yasak bölgeler vb.) ilişkin bilgilerin ilgili kamu kuruluşları tarafından Maden İşleri Genel Müdürlüğüne bildirdiği ve bu konudaki çalışmaların büyük çoğunluğu tamamlanmış olduğu,

5995 sayılı Kanunla değişik 3213 sayılı Kanunla; "Özel çevre koruma bölgeleri, milli parklar, yaban hayatı koruma ve geliştirme sahaları, muhafaza ormanları, 4/4/1990 tarihli ve 3621 sayılı Kıyı Kanununa göre korunması gerekli alanlar, 1 nci derece askeri yasak bölgeler, 1/5000 ölçekli imar planı onaylanmış alanlar, 1 inci derece sit alanları ile madencilik amacı dışında tahsis edilen ve Genel Müdürlük tarafından uygun görüş verilen elektrik santralleri, organize sanayi bölgeleri, petrol, doğalgaz ve jeotermal boru hatları gibi yatırım alanlarına ait koordinatlar ilgili kurumlar tarafından Genel Müdürlüğe bildirilir.

Bu alanlara yapılan ruhsat müracaatlarının hak sağlaması halinde iki ay içinde harç ve teminatın yatırılmasından sonra bu alanlara ilişkin ilgili kurumlardan izin alınması için müracaat sahibine bir yıl süre verilir. Bu süre içinde izin alınması durumunda Kanunun 16 ncı maddesine göre ruhsat düzenlenir, izin alınamaması halinde müracaat reddedilir. Müracaat alanının bir kısmının bahse konu alanlarla çakışması halinde, çakışan alan dışındaki serbest alana ilişkin olarak iki aylık süre içinde Kanunun 16 ncı maddesine göre müracaatta bulunulması halinde ruhsat düzenlenir. Aksi halde tüm müracaat alanı bu süre sonunda müracaatlara açık hale gelir." hükmü getirilerek, ilgili alanlarda ruhsatlandırılma prosedürünün değiştirildiği,

5995 sayılı Kanunun bu hükmü gereği özel izin alanlarının koordinatları ilgili Kurum ve Bakanlıklardan istenildiği,

Açık maden ocağı işletmeciliğinin uygulandığı ruhsatlar ile yeraltı üretim yöntemlerinin uygulandığı ruhsatların projelerinin Maden İşleri Genel Müdürlüğü bünyesinde ayrı Şube Müdürlüklerince incelenmesi önerisine ilişkin olarak;

Maden İşleri Genel Müdürlüğünde yeraltı üretim yöntemleri ile çalışılan ruhsatların projelerinin nazari tetkiki ve izleme - takip işlemleri, deneyimli personeller tarafından yapıldığı, yeraltı üretim yöntemi ile çalışılan ruhsatların projeleri, uygulaması ve denetimi ile ilgili olarak; yeraltı işletme tecrübesi olan personel, kurum içerisinde yeni bir organizasyona tabi tutularak İzleme Şube Müdürlüğü içerisinde ayrı bir ekip olarak organize edildiği ve sadece yeraltı maden işletmeleri ile ilgili proje inceleme, denetim ve takibini yapmakla görevlendirildiği, ayrıca yeraltı işletmeciliğine dayalı madencilik faaliyetleri ile diğer madencilik faaliyetleri arasındaki iş yükü oranı ve önemi dikkate alınarak, bir Şube içerisinde ayrı bir ekip veya ayrı bir Şube Müdürlüğü kurulması hususu, mevcut uygulamanın verimliliği dikkate alınarak değerlendirileceği,

Maden gruplarına göre ihtisaslaşmaya gidilmesi gerektiği önerisine ilişkin olarak;

Maden gruplarına göre ihtisaslaşmaya gidilmesi hususu Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığınca genel bir politika olarak benimsendiği, bu amaçla Maden İşleri Genel Müdürlüğü'nün kurumsal yapısını düzenlemeye yönelik yasa taslak çalışması yapıldığı,

MİGEM'in uzman personel sayısı arttırılarak ruhsatların işletme döneminde yapılan denetimlerinin arttırılması gerektiği önerisine ilişkin olarak;

Denetimlerin daha sık yapılması ve denetim sayısının artırılması için 5995 sayılı Kanun ile personel sayısındaki artış sağlandığı, denetim için oluşturulan heyetlerde en az bir maden ve jeoloji mühendisi bulundurulduğundan bu personelin önemli bir kısmının heyet oluşumlarına daha fazla imkân sağlayacak şekilde Jeoloji ve Maden Mühendisi ağırlıklı olarak değerlendirileceği,

İllerde mevcut ruhsatlar ve üretim miktarları tespit edilerek potansiyel taş ocağı alanları (Organize Taş Ocağı Sanayisi Bölgeleri) belirlenmeli ve sadece bu alanlarda agrega amaçlı ruhsat verilmesi önerisine ilişkin olarak;

5995 sayılı Kanunla; "Madencilik faaliyetlerinin yapılması ve ruhsatlandırma işlemlerinin yürütülmesi ile ilgili olarak yeni verilecek ruhsat alanlarına maden işletme yöntemi, faaliyetin yapıldığı bölge, madenin cinsi, yapılacak yatırımın çevresel etkileri, şehirleşme ve benzeri hususlar dikkate alınarak, temdit talepleri dahil ruhsat verilen alanlarda kazanılmış haklar korunmak kaydıyla, ilgili kurumların görüşleri alınarak Bakanlık tarafından kısıtlama getirilebilir. İlk müracaat veya ihale yolu ile yapılacak ruhsatlandırmalarda müracaatın yapılacağı alanlar diğer kanunlar ile getirilen kısıtlamalar göz önüne alınarak Bakanlıkça ruhsat müracaatına kapatılabilir. Kısıtlama gerekçesi ortadan kalkan alanlar ihale yoluyla aramalara açılır. Bu Kanun dışında madencilik faaliyetleri ile ilgili olarak yapılacak her türlü kısıtlama ancak kanun ile düzenlenir." hükmü getirildiği,

Bu çerçevede Uygulama Yönetmeliğinde II(a) grubu için bu Kanun maddesine ilişkin uygulama esasları oluşturulacağı, İllerde oluşturulacak komisyonlar marifetiyle İller bazında arz talep dengesi ve üretim miktarları tespit edilerek, İllerde hangi bölgelerde II(a) grup(taşocağı) ruhsatı verilip verilmeyeceği Kanunun bu fıkrasında geçen kriterlere uygun olarak ilgili komisyon çalışmaları ve raporları ile belirlenerek Bakanlık kararı ile müracaatlara kapalı hale getirileceği, bu çalışmalar sonucunda yeterli düzeyde Organize Taş Ocağı Sanayi Bölgesi oluşturulabilecek nitelikte kaynak ve alan tespit edildiği takdirde söz konusu alanların, Organize Taş Ocağı Sanayi Bölgesi olarak ilan edilmesi değerlendirileceği,

Türkiye Taşkömürü Kurumunun yeniden yapılandırılması çalışmalarına hız verilmesi önerisine ilişkin olarak;

Türkiye Taşkömürü Kurumunun 2006 yılı işlem ve faaliyetlerine ilişkin olarak 30.04.2008 tarihinde gerçekleştirilen TBMM Kamu İktisadi Teşebbüsleri Üst Komisyon toplantısında; Kurumun gerek mali yapısının iyileştirilmesi gerekse üretim ve verimliliğin artırılması için kısa orta ve uzun vadede yapılması gereken yatırımlar ve alınması gereken diğer önlemleri içeren bir fizibilite raporunun hazırlanması ve yine 2009 yılı programının politika öncelikleri ve tedbirleri başlığı altında yer alan 123 no.lu tedbirinde; TTK'nin yeniden yapılandırılmasına yönelik olarak Hazine Müsteşarlığı sorumluluğunda ETKB, DPT Müsteşarlığı ve ilgili Kurum ve Kuruluşların katılımıyla bir çalışma yapılmasına yönelik tavsiye karar alındığı, bu karar doğrultusunda ilgili kurumlardan bir çalışma ekibi oluşturulduğu ve bu çalışmanın halen devam ettiği,

MTA'nın yeniden yapılandırılması, arama işlevinin güçlendirilmesi, finansman ve uzman personel açısından desteklenmesi ve MTA'nın uluslararası standartlarda kabul gören bir maden arama kurumuna dönüştürülmesi önerisine ilişkin olarak;

MTA Genel Müdürlüğünün, çalışmalarını uluslararası standartlarda yürütülmesi amacıyla jeolojik surveylerle işbirliği yapıldığı, ülkemizde maden yataklarının rezerv güvenilirliğinin sağlanması, güvenilir ve hızlı analiz yapılabilmesi, analiz/test sonuçlarının uluslararası geçerliliğinin sağlanabilmesi amacıyla akreditasyon çalışmaları başlatıldığı, 4 yıldır süren akreditasyon ve modernizasyon çalışmalarında tamamlanma aşamasına gelinmiş olduğu, TÜRKAK tarafından denetlemelerden başarı ile geçildiği ve belgelendirme aşamasına gelindiği, MTA'nın analiz ve teknoloji laboratuvarlarının akreditasyon süreci tamamlandığında ülkemizde önemli bir eksiklik giderilmiş olacağı,

MTA Genel Müdürlüğünün Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanun Tasarısı Taslağı ile Yönetmelik Taslağı ayrıca Genel Müdürlüğün Kanununda acil yapılması gereken değişiklikler; TBMM Madencilik Sektöründeki Sorunların Araştırılarak Alınması Gereken Önlemlerin Belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırma Komisyonuna sunulan MTA Genel Müdürlüğü raporunda yer aldığı, MTA Genel Müdürlüğü Yönetim ve Denetim Şekilleriyle Örgütlenmesi hakkında yönetmelik güncellenmekte olduğu, Bakanlar Kurulu Kararıyla gerekli değişiklikler yapılmak üzere en kısa zamanda hazır hale getirileceği,

Madencilik faaliyetlerine yönelik genel veri tabanı oluşturulması önerisine ilişkin olarak;

Maden Kanununun 7 nci maddesinde geçen özel alanlar ile ilgili olarak Maden İşleri Genel Müdürlüğü bilgi işlem kayıtlarında veri tabanı oluşturulma işlemlerinin büyük çoğunluğu tamamlanmış olduğu, güncelleme çalışmaları devam ettiği, diğer taraftan madencilik ile ilgili geniş kapsamlı madencilik faaliyetlerine ilişkin yatırımcıların aktif olarak kullanabilecekleri e-kamu kapsamında çalışmalar başlatıldığı, çalışmaların bir kısmı tamamlandığı, bir kısmı sürdürülmekte ve bir kısmı da projelendirilmiş olduğu,

Madencilik ve diğer faaliyetlere yönelik Başbakanlık koordinasyonunda genel veri tabanı ve Türkiye Kamu e-portalının oluşturulması için devam eden çalışmalarla MİGEM tarafından yapılan çalışmaların bütünleşmesi ile söz konusu veri tabanı çalışmasının tamamlanmış olacağı,

Arama ve rezerv geliştirme çalışmalarına katkı sağlamak amacıyla, ruhsat hukuku sona eren sahalarda, daha önce yapılan arama faaliyetlerine ilişkin verilerin ve yürürlükten düşen sahaların yıllık üretim miktarlarının e-portala dâhil edilmesinin faydalı olacağı önerisine ilişkin olarak;

5995 sayılı Kanun ile maden arama faaliyetleri yeniden düzenlenerek maden aramalarında daha güvenli bir yatırım ortamı oluşturulduğu, diğer taraftan arama dönemi ile ilgili yapılan çalışmaların rezerv güvenilirliği sisteminin hayata geçirilmesinde önemli bir adımı teşkil ettiği, rezerv güvenilirliği sisteminin sonucu olarak elde edilen verilerle Madencilik Veri Bankası Oluşturma Çalışmaları çerçevesinde (İnternet Ortamından); Madencilik faaliyetlerinde arama safhasından başlayarak ara ve uç ürün üretimine yönelik bir dizi işlem sonrası faaliyetlerin veri tabanına girilmesi amaçlandığı, e-kamu kapsamında internet ortamından verilerin ruhsat sahibi firma ve kişiler tarafından girilmesi hedeflendiği,

MİGEM'in organizasyon yapısı gözden geçirilerek ülke madenciliğine yön veren, strateji belirleyen bir kurum hâline getirilebilmesi amacıyla uzman kadrolardan kurulu özel bütçeli müstakil bir yapı hâline dönüştürülmesi önerisine ilişkin olarak;

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı MİGEM'in yeniden yapılandırılmasına ilişkin öneriye katıldığı ve bu kapsamda yaklaşık iki yıldır çalışmalarını sürdürmekte olduğu, bu çalışmalar; MİGEM organizasyon yapısını da içeren ancak bu organizasyonu tamamlayıcı unsurlar olarak akredite Madencilik Proje ve Danışmanlık Firmaları (MAP), Rezerv - Kaynak Raporu hazırlama yetkisine sahip akredite "uzman kişi" (QP), akredite laboratuvarlar, ülke madenciliğine yön vererek stratejik politikalar belirleyecek nitelikte uzmanlık sistemi içeren organizasyon yapısı ve bunun tamamlayıcısı olarak uluslararası standartlarda rezerv güvenilirliği içeren arama faaliyetleri, hammadde garantisi, maden işletme yöntemleri, ara, yan ve uç ürün tesisleri ve AR-GE, çevre ve atık yönetimi, stoklama, pazarlama vb konuları bütünüyle kapsayan bir piyasa yönetim anlayışı modelini içerdiği,

Ayrıca, madenlerin ve madencilığe dayalı sanayinin ülke ekonomisine katkısının artırılması, sanayinin ve enerjinin gereksinimi olan hammaddelerin ekonomik, güvenli ve sürekli bir biçimde karşılanması, sektörde faaliyet gösteren tüm piyasa aktörlerinin rekabet ortamında, çevre ile uyumlu bir şekilde, özel hukuk hükümlerine göre faaliyet gösterecek, mali açıdan güçlü, istikrarlı ve şeffaf bir madencilik piyasasının oluşturulması ve sürdürülmesi, bu piyasada düzenleme ve lisanslama işlemlerinin yapılması ile denetimini sağlanması için uzmanlığı esas alan özel bütçeli müstakil bir yapı öngörüldüğü,

MİGEM'in yeniden yapılandırılmasında personelin görev, yetki ve sorumlulukları net bir şekilde ortaya konularak görev tanımı ve görev tanımıyla paralel olarak gereken unvan ve statü değişikliğinin gerçekleştirilmesi önerisine ilişkin olarak;

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının öneriye katıldığı ve bu kapsamda çalışmalarını sürdürmekte olduğu, MİGEM'in yeniden yapılandırılması süreci ile ilgili yapılan çalışmalarda yukarıda önerilen model kapsamında personelin görev, yetki ve sorumlulukları bakımından yaptığı göreve uygun yasal ve yapısal çalışmaların yapıldığı, MİGEM'in yeni organizasyon yapısında personel unvanı için "uzmanlık" statüsü benimsendiği,

Belirtilmiştir.

Adalet Bakanlığının 20/8/2010 tarihli yazısında;

Maden davalarına ilişkin özel ihtisas mahkemelerinin kurulması ve hakim ve savcılara madencilik üzerine eğitim verilmesi önerisine ilişkin olarak;

Madencilik işletmelerinin açılması ve işletilmesine yönelik idare tarafından verilen izin ve ruhsatların, idarî işlem mahiyetinde kabul edilerek, bu tip işlemlere karşı açılan davaların idarî yargı mahkemelerinde görülüp karara bağlandığı,

Anayasa Mahkemesinin yerleşmiş kararlara göre idari yargının görev alanına ilişkin bir davanın adli yargının görev alanına alınmasının Anayasaya aykırı düşeceği,

İdarî yargıda ilk derece mahkemeleri, idare mahkemeleri ve vergi mahkemeleri şeklinde ayrılmış olup, bu ayrımın haricinde ayrı bir ihtisas mahkemesi teşkilatlanması öngörülmediğinden, bahse konu madencilik sektörüne ilişkin davalara bakmak üzere idarî

yargı içerisinde ayrı bir ihtisas mahkemesi kurulmasının mümkün olamayacağını düşünülüyor,

Öte yandan, hâkimlerin hizmet içi eğitimlerinde, hâkim adaylarının staj eğitimlerinde konuyla ilgili bilgilendirilmeleri hususu Bakanlıklarınca olumlu değerlendirildiği,

Bildirilmiştir.

Başbakanlık Hazine Müsteşarlığının 26/8/2010 tarihli yazısında;

Rödovanslı madencilik yatırımlarının teşvik mevzuatı kapsamına alınması için gereken hukuki altyapının oluşturulması ve rödovanslı madencilik yatırımlarının teşvik kapsamına alınması önerisiyle ilgili olarak;

14/07/2009 tarihli ve 2009/15199 sayılı “Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar” kapsamında madencilik yatırımlarının İstanbul ili dışında tüm illerde (1. grup madenler, mıcır, rödovanslı madencilik hariç) bölgesel destek unsurlarından faydalandırıldığı,

Madencilik yatırımları istihraç ve/veya işleme/zenginleştirme faaliyetlerini içerdiği, maden işleme/zenginleştirme yatırımlarında işletme ruhsatı ve işletme izni aranmadığından mevzuatımızdaki diğer şartları yerine getiren tüm firmaların desteklerden faydalandırıldığı, istihraç yatırımlarında ise bizzat yatırımcı adına düzenlenmiş işletme ruhsatı ve işletme izni alınması zorunluluğu bulunduğu,

Madencilik faaliyetinin bizzat ruhsat sahibi tarafından yapılmasının esas olduğunu, 3213 sayılı Maden Kanununda son yapılan değişiklikler ile faaliyete geçme süreleri kısaltılarak sahaların atıl kalması önlenmeye çalışıldığı ve Maden Kanunundan doğan sorumluluklar konusunda ruhsat sahibinin sorumlu tutulduğunu,

3213 sayılı Maden Kanununun, rödovansçıyı yasal muhatap olarak kabul etmediğinden ruhsat sahibi ile rödovansçı arasında birçok hukuki anlaşmazlığın çıktığını, ruhsat sahibi, rödovansçının eylemleri nedeniyle ruhsatın iptaline kadar gidecek birçok olumsuzluğa maruz kaldığını, geçmiş dönemlerde bilhassa özel sektör firmalarının kendi aralarında yapmış oldukları rödovans sözleşmelerine istinaden düzenlenen teşvik belgelerinde bu gibi mahsurların görülmüş olması ve anlaşmazlık çıktığı durumlarda teşvik belgesi olarak temin edilen makine-teçhizatın ortada kalması sonucu teşvik belgesinin iptali cihetine gidildiğini ve yatırımcıya müeyyide uygulandığını,

Yatırımlarda Devlet Yardımları ile amaçlanan hedeflerin birisinin de yönlendirme ve özendirmeye ilgili olup, maden istihracının teşvik edilmesinde işletme ruhsatı ve işletme izninin aranması, belirli bir süre sonunda işletmecilerin ruhsatları da devralmalarını beraberinde getireceğini ve sahaların gerçek işletmecilerin eline geçerek kiralayanların faaliyette bulunmaksızın gelir elde etmelerinin önlenmiş olacağı, Maden İşleri Genel Müdürlüğü (MİGEM) başta olmak üzere birçok kurumun, rödovans kaynaklı ihtilaflardan ve çözüm üretmekten kurtulacağını, sahaların Maden Kanununun lafzına ve ruhuna uygun bir şekilde yasal sorumlular marifetiyle işletileceğini,

Bu çerçevede, MİGEM'in rödovans sözleşmelerine onay verme ve hakemlik görevini bırakması neticesinde rödovans sözleşmelerinin kontrol ve takibinin mümkün olmayacağı da dikkate alınarak 2006/10921 sayılı Karar dönemi ile beraber bizzat ruhsat sahibi yatırımcılar dışında ocak işletmeciliğinin teşvik edilmediğini, MİGEM'in rödovans sözleşmelerine onay

verme ve hakemlik görevini üstlenmesi durumunda rödovanslı sahalara yönelik talebin mevzuat çalışmalarında değerlendirmeye alınabileceği;

ARGE, yeni üretim tesisi kurulması, faaliyet genişlemesi, üretim kapasitesinin artırılması, yeni hizmet birimlerinin faaliyete geçmesi gibi durumlarda; KİT'lerin bu hususlara ilişkin hazırladıkları ayrıntılı gerekçe raporlarının ve fizibilite etütlerinin Hazine Müsteşarlığınca uygun bulunması halinde, ihtiyaç duyulan personelin bir önceki yıldan ayrılan sayısının belli oranıyla sınırlı kalmaksızın istihdam edilmesi yönünde kararnamelerde değişiklik yapılması önerisine ilişkin olarak;

Yıllık Yatırım ve Finansman Kararnamelerinin, sadece maden sektörü ile ilgili olmayıp, bütün KİT'leri kapsamadığı, dolayısıyla, 2011 yılı yatırım ve finansman kararnamelerinin hazırlanması döneminde ilgili birimlerle yapılacak toplantılarda bu konunun gündeme getirileceği,

Diğer taraftan geçtiğimiz yıllarda, bir önceki yılda ayrılan personel sayısına bağlı olmayan sayılarda personel istihdamı gerçekleştiğini, Türkiye Taşkömürü Kurumuna (TTK), ilgili yıl kararnamelerinde değişikliğe gidilerek; 2006 yılında 1.038 ve 2008 yılında 3.000 personel alımı izni verildiği,

Türkiye'de belediye sınırları dışında kalan yerlerin teşvik uygulamaları açısından ayrı bir bölge olarak değerlendirilmesi; buralarda yapılacak madencilik, tarım ve hayvancılık yatırımlarında IV. bölgeye sağlanan teşviklerden yararlanılması yönünde düzenlemeler yapılmasının uygun olacağı önerisine ilişkin olarak;

Bölgesel ve sektörel bazda desteklenecek yatırım konularının, Avrupa Birliği Müktesebatına da uygun bir sistem olan 2002/4720 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile belirlenen İstatistikî Bölge Birimleri Sınıflandırması (İBBS) düzey 2 esas alınarak belirlendiğini, İBBS düzey 2 seviyesindeki 26 alt bölge, Sosyo-Ekonomik Gelişmişlik Endeksi (SEGE) kullanılmak suretiyle gruplandırılarak teşvikler açısından 4 bölge oluşturulduğu, bu nedenle belediye sınırları dışında kalan yerlerin teşvik uygulamaları açısından IV. bölgeye sağlanan destek unsurlarından yararlandırılması yönündeki düzenlemenin bölgesel gelişmişlik açısından haksız rekabete neden olacağının düşünüldüğü, bu durumda, gelişmiş yörelerimizdeki illerin belediye sınırları dışına talep artarken, az gelişmiş yörelerdeki illerimizde ise amaçlanan hedeflere ulaşılacağı,

Avrupa Birliği Genel Sekreterliği ilişkin 23.07.2002 tarihli ve 1407/2002 sayılı Konsey Tüzüğü'nün 31.12.2010 tarihinde yürürlükten kalkacağından bahisle, kömür madenciliğinin devlet yardımlarından faydalanması hususunda AB nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması önerisine ilişkin olarak;

AB Antlaşmasının 107. maddesinin 1. fıkrası ile AB içerisinde ticareti etkilediği ölçüde, devlet yardımı kapsamına giren tüm tedbirlerin üye devletlerce uygulanmasının yasaklandığı, söz konusu 107. maddenin diğer fıkralarındaki hükümlerle devlet yardımı verilmesine olanak sağlayan istisnai düzenlemelere yer verildiği, AB Antlaşmasının 108. maddesi ile de Konseyin, devlet yardımı verilmesine imkan sağlayan istisnai düzenlemeleri yapmakla yetkili kılındığı,

Bu çerçevede, AKÇT ürünleri arasında yer alan kömüre yönelik devlet yardımı verilmesi AB Antlaşmasının 107. maddesi kapsamında normalde yasaklanmış bir uygulama

olduğu, Konsey tarafından çıkarılan 23.07.2002 tarihli ve 2002/1407 sayılı Konsey Tüzüğü ile, kömüre yönelik devlet yardımları verilmesine ilişkin genel yasaklamaya bir istisna getirilerek, belli kural ve şartlara uyulması kaydıyla verilebilecek devlet yardımlarına ilişkin genel çerçeve çizildiği,

AB'de devlet yardımları ile ilgili çerçeveyi oluşturan ikincil düzenlemelerde genellikle yürürlük tarihine de yer verildiği, kömüre yönelik devlet yardımlarına ilişkin kuralları ve çerçeveyi belirleyen 23.07.2001 tarihli ve 2002/1407 sayılı Konsey Tüzüğü için yürürlük süresinin 31.12.2010 tarihinde sona ereceği,

Söz konusu Konsey Tüzüğü'nün yürürlükten kalkması halinde, kömüre yönelik devlet yardımı verilmesine imkan tanıyan istisnanın da ortadan kalkacağı, ancak AB'de bir alanda devlet yardımı kurallarını düzenleyen tüzük veya yönetmeliğin yürürlükten kalkması ertesinde genellikle bu alandaki devlet yardımı kurallarını düzenleyen yeni bir tüzük veya yönetmelik yayımlandığı veya konunun hangi mevzuata tabi olacağı hakkında açıklama yapıldığı,

Belirtmiştir.

Avrupa Birliği Genel Sekreterliğinin 2/8/2010 tarihli yazısında;

Kömür madenciliğinin devlet yardımlarından faydalanması hususunda AB nezdinde gerekli girişimlerde bulunmasının istenilmesine dair öneriye ilişkin;

Türkiye ile AT arasında 25 Temmuz 1996 tarihinde imzalanan Türkiye-AKÇT Serbest Ticaret Anlaşmasının 7 ve 8 inci maddeleri anlaşmaya konu sektörlerdeki devlet yardımlarını düzenlediği, 7 nci maddenin devlet yardımı uygulamalarının Topluluğu Kuran Antlaşma ve ikincil mevzuat ile uyumlu olması gerektiğini belirttiğini,

AKÇT'yi kuran Paris Antlaşmasının 2002 yılında yürürlükten kalktığını, Kömür Sektöründe Verilen Devlet Yardımlarına İlişkin 1407/2002 sayılı Konsey Tüzüğü'nün ise 31 Aralık 2010 tarihine kadar yürürlükten kalkacağını, bu tarihten sonra "kömür sektörüne" verilecek devlet yardımları Avrupa Birliğinin devlet yardımlarına ilişkin genel düzenlemelerine tabi olacağını, Komisyonun 52007DC0253 sayılı bildirisinde, söz konusu Tüzüğün bugüne kadar üye ülkelerde uygulanmasına dair bir değerlendirmede bulunularak, kömür sektörüne verilen devlet yardımları ile ilgili yeni bir mevzuat yapılmasına gerek duyulmadığının ifade edildiği, ancak Komisyonun, zarar eden kömür işletmelerinin kapatılmasına dair bir yardım paketi üzerinde çalışmalarını sürdürmekle birlikte, bu mevzuatın henüz yürürlüğe girmediğini,

Türkiye'nin devlet yardımları konusundaki yükümlülüğü 1/95 sayılı Ortaklık Konseyi Kararından (OKK) kaynaklandığı, 1/95 sayılı OKK hükümleri temelinde Avrupa Topluluğu Antlaşmasının rekabete ilişkin hükümlerine paralel olduğu, bu çerçevede;

- Tek tek tüketicilere verilen sosyal nitelikli,
- Doğal afet ya da olağanüstü durumların yol açtığı zararların telafisi için verilen
- Az gelişmiş bölgelerde ekonomik gelişmeyi hızlandırmak, tüm kamuoyunun yararlanabileceği bir projenin uygulanmasını desteklemek ya da herhangi bir üye devletin ciddi bir ekonomik sorununu gidermek, belirli faaliyetlerin ya da alanların gelişimini kolaylaştırmak, kültür ve mirasın korunmasını desteklemek amacıyla yapılan,

devlet yardımı uygulamalarının yükümlülüklerimizle uyumlu olacağı, bunlara ilaveten ; AB'nin yayınladığı tüzük, tebliğ, kılavuz gibi resmi belgeler ile uyumlu olduğu çerçevede ;

- Bölgesel yardımlar (Ekonomik gelişme açısından geri kalmış bölgelerin desteklenmesi),
- Küçük ve orta ölçekli işletmeler için yardım,
- Araştırma geliştirme ve yenilikçilik yardımı,
- Çevrenin korunmasına yönelik önlemler için yardım,
- Sıkıntıda olan firmalar için kurtarma ve yeniden yapılandırma yardımı,
- İstihdam ve Eğitim yardımı,

şeklindeki yardımlarında uygun yardım olarak değerlendirileceği,

Öte yandan, TBMM gündeminde bulunan 1/818 esas sayılı "Devlet Yardımlarının İzlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" ile Avrupa Birliği müktesebatı çerçevesinde devlet yardımlarının izlenmesi ve denetlenmesi için Devlet Yardımları Kurulunun kurulması ve bu kurulun sekreteryaya hizmetlerinin Hazine Müsteşarlığı bünyesinde Devlet Yardımları Genel Müdürlüğüne yerine getirilmesinin öngörüldüğü, söz konusu kurul ülkemizde uygulanacak devlet yardımı programlarının AB ile ortaklık ilişkilerinden kaynaklanan yükümlülüklerimiz ile uyumlu olması konusunda yetkili merci olacağı,

Gümrük Birliği ve AKÇT Anlaşmasından kaynaklanan yükümlülüklerimizin esasen 2001 yılında yerine getirilmiş olması gerektiği ancak aradan geçen zaman içinde uluslararası yükümlülüklerimiz ile uyumluluğu konusunda tereddüt yaratabilecek uygulamalarımızın olduğu göz önünde bulundurulduğunda, TBMM Genel Kurulu gündeminde bulunan "Devlet Yardımlarının izlenmesi ve Denetlenmesi Hakkında Kanun Tasarısı" yasalastıktan sonra Avrupa Birliği nezdinde kömür sektörünün devlet yardımlarından faydalanması için gerekli girişimlerde bulunulmasının daha uygun olacağının değerlendirildiği,

Bildirilmiştir.

Ulaştırma Bakanlığının 1/9/2010 tarihli yazısında;

Üretilen ham maddelerin yurt içi ve yurt dışı tüketim noktalarına ulaştırılması için demir yolu ağlarının genişletilmesinin ve nakliye ücretlerine indirim tatbik edilmesinin, ihracatçı firmalara gerektiğinde özel liman yapım izni verilerek bunların desteklenmesinin veya mevcut limanların bir bölümünün madencilğe ayrılmasının, maden işletmelerinin bulunduğu ücra yerlerde alt yapı yatırımlarına öncelik verilmesinin istenilmesine dair önerilere ilişkin;

1950 yılını izleyen politikaların sonucu olarak, günümüzde taşımada, yükteki % 92 ve yolcudaki % 95 payı ile karayolunun neredeyse tek başına taşıtırma hizmetlerini karşılama durumuna geldiği, dış yük taşımalarında, denizyolunun %87,6 oranla egemen durumda olmasına karşın, yurtiçi taşımalarındaki payının çok az olması, toplam taşımalarındaki payını düşürdüğünü,

Ulaştırma türleri arasındaki bu dengesizliğin giderilmesi, taşıma türlerinin birbirinin rakibi olarak değil, birbirlerini tamamlayıcı, dengeli bir yapı içinde geliştirilmesi, yurtiçi yük ve yolcu taşımalarında toplu taşımaya öncelik verilmesi, yurtiçinde karayollarımızın üzerindeki yoğun yük ve yolcu taşımalarının demiryollarımıza ve denizyollarımıza kaydırılması, kombine taşımacılığın geliştirilerek yaygınlaştırılması, Türkiye'nin jeopolitik konumunun sağladığı imkânların iyi değerlendirilmesi, taşımalarda can ve mal güvenliğinin

en üst seviyede sağlanması gibi hususların, Bakanlıkları ulaşım politikasının ana omurgasını oluşturduğu,

Bu politikalara uygun olarak; Bakanlıklarının karayolu, demiryolu, denizyolu, havayolu sektörlerinde pek çok önemli projeye start verildiği ve bazı yeni uygulamalar hayata geçirildiği, bugün için, Türkiye'nin demir yolunda hızlı tren işletmeciliğine geçtiği, karayolunda son 7 yılda karayolu ulaşım ağının 1/4 ünü bölünmüş yol haline getirdiği, denizcilikte beyaz bayrak ülkesi olduğu, gemi inşaatında dünya liderleri arasında yer aldığı, havayolunda ise uluslararası otoritelerin bile ön görmediği bir büyümeyi sergilediği,

Keza, son yıllarda liman sektöründe de Bakanlıklarınca yoğun çalışmalar yapıldığı, Ülkemizi bölgede ekonomik ve politik anlamda güçlü konuma taşımak üzere, Karadeniz'de Filyos, Akdeniz'de Mersin Konteyner Limanı ve Ege'de Çandarlı Limanı olmak üzere üç ana liman planlandığı, Demiryolu bağlantılı bu limanlar vasıtasıyla oluşacak yeni taşımacılık koridorları ile üretilen hammaddeler ve değişik yük guruplarının yurtiçi ve yurtdışı tüketim noktalarına ulaştırılması hedeflendiği, ayrıca; Kıyı Kanunu çerçevesinde gerekli izinlerin alınması kaydıyla, ülkemiz kıyılarında özel sektör tarafından da liman yapılması mümkün bulunduğu,

Limanlarımızda uygulanan tarifelerin komşu ülke tarifelerine oranla çok yüksek olduğu, limanlarımızın bu nedenle tercih edilmediği ve verimli kullanılmadığı gerekçesiyle, limanlarımızı daha işler hale getirmek amacıyla, o dönemde yürürlükte olan TDİ A.Ş. tarifelerinde indirimler yapılarak, 01/08/2003 tarihinden itibaren geçerli liman hizmet tarifeleri yayımlandığı,

Tarifelerde gemiye verilen hizmetlerden; kılavuzluk, römorkaj, palamar gibi hizmetlere ilişkin ücretlerin üst limitleri belirlenmiş olup, bu kalemlerin toplamı, geminin bir limandaki toplam masraflarının ancak %20-30'u gibi bir oran teşkil ettiği, günümüze kadar geçen süre zarfında yakıt, personel, bakım-onarım, yeni inşaa maliyetlerindeki artışlara rağmen söz konusu tarifelerde herhangi bir artırım yapılmadığı, belirlenen kılavuzluk ve römorkaj ücretleri açısından dünya ortalamasının üstünde değil bilakis altında olduğumuzun söylenebileceği,

Yük işlemlerine (yükleme, boşaltma, elleçleme, depolama, ardiye, aktarma, taşımak doldurma-boşaltma vb. hizmetler) ilişkin ücretlerin belirlenmesi ise (günümüzde birçok bölgede üçüncü şahıslara hizmet sunabilen liman tesislerinin var olması nedeniyle) serbest piyasa koşulları içinde liman işletmelerine bırakıldığı,

Ayrıca, yoğun madencilik faaliyeti yapılan ya da yapılacak bölgelere yakın merkezlerde maden yükünün daha ekonomik bir şekilde transferini teminen, Devletin ilgili diğer birimlerince yapılan mastır plan çalışmalarında maden sahaları da dikkate alınarak potansiyel liman alanlarının belirlenmesi ve özel sektör tarafından liman yapımına destek verilmesinin uygun olacağının düşünüldüğü,

Öte yandan; Bakanlıkları ile ilgili kuruluşlarından TCDD Genel Müdürlüğü tarafından 2009 yılında 21.2 milyon ton yük taşınmış olup taşınan yük miktarının 3.8 milyon tonu demir cevheri (% 18), 2,7 milyon tonu kömür (% 13), 100 bin tonu ise krom (% 0,5) taşımaları oluşturduğu, toplam taşımaların % 31 ini oluşturan demir cevheri, kömür ve krom taşımaları ülke ekonomisi açısından büyük önem arz ettiği,

Trenlerin blok ve taşımaların toplu olması (cevher, kömür, krom v.b.) halinde münferit taşımalara göre daha uygun olan blok tren tarifesini uygulandığı, taşıma talebinin her defasında 200 tonun altında münferit olması halinde ise % 50 - % 100 oranlarında zamlı tarife uygulandığı, bu nedenle, toplu olarak yapılan demir cevheri, kömür ve krom taşımaları münferit taşımalara göre daha ucuz ücretle gerçekleştirildiği, ayrıca Avrupa ülkelerine ve uluslar arası tarifelere göre de bu taşımalara uygulanan tarife ücretleri % 30 daha ucuz olduğu,

233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameye istinaden tarifelerini tespit etmekte serbest bulunan TCDD verimlilik ilkeleri doğrultusunda hizmet sunmaya çalıştığı, maliyetleri etkileyen en büyük gider kalemlerimizden akaryakıt, elektrik, malzeme fiyatları ile personel ücretlerindeki artışlar dönemsel olarak ücretlere yansıtıldığı, ulaştırma sektöründeki rekabet koşulları, ülkenin genel ekonomik göstergeleri ve maliyetler doğrultusunda tarifeler tespit edildiği,

TCDD'nin taşıma payını ve gelirini artırmasının ve taşıyıcı firmaların ulaşım maliyetlerini düşürmelerine olanak sağlamanın yanı sıra makro ekonomik dengeye olumlu yönde katkı sağlamak için, taşıma potansiyeli yüksek olan yerlere iltisak hattı ile bağlantı yapılması yönünde çalışmalar sürdürüldüğü, Organize Sanayi Bölgeleri, Büyük Sanayi Kuruluşları, liman ve iskele gibi hacimli yük taşınan tüm merkezler doğrudan TCDD ve özel sektör işbirliği içerisinde iltisak hatları ile bağlandığı, 2002 yılında 281 adet olan iltisak hattının 322 adete ulaştığı, her yıl ortalama 6 adet yeni iltisak hattı yapıldığı, iltisak hatlarının geliştirilmesi konusunda çalışmalar sürdürüldüğü,

Söz konusu Meclis Araştırması Raporunda yer alan özellikle ulaştırma altyapı yatırımlarına öncelik verilmesi ve desteklenmesi ile limanlar konusundaki görüşlere Bakanlıklarınca da iştirak edildiği, ayrıca, TCDD tarafından işletilen limanlarda maden yükleri dahil tüm yüklere hizmet verecek gerekli kapasitenin mevcut olduğu,

Diğer taraftan özel ihtisas gümrükleri çerçevesinde sadece maden yüklerine hizmet verecek limanların inşaa edilmesi şeklindeki önerinin uzun vadede maden ihracatçılarının mevcut sorunlarını önemli ölçüde çözeceğinin aşikar olduğu,

Belirtilmiştir.

Maliye Bakanlığının 17/8/2010 tarihli yazısında;

Madencilik şirketlerinin kullandıkları enerjiyi akaryakıt kullanarak üretmeleri amacıyla yapılan akaryakıt teslimleri ÖTV'den istisna edilmesi önerisine ilişkin;

2009 yılı itibarıyla petrol ve doğal gaz ürünlerinden 25,5 milyar TL özel tüketim vergisi tahsil edildiği, bu miktarın vergi gelirlerinin %15'ine, özel tüketim vergisi gelirlerinin ise %59'una tekabül ettiği, madencilik sektörünün enerji üretmek amacıyla kullandığı akaryakıtın vergiden istisna edilmesinin, söz konusu vergi tahsilâtını azaltıcı etki yapacağı gibi diğer sektörlerde de olumsuz örnek teşkil edeceğinden olumlu mütalaa edilmediği,

Metan gazı aralamalarının da vergi istisnalarından faydalanmasına dair öneriye ilişkin;

Altın, gümüş, platin arama, işletme, zenginleştirme, rafinaj ve petrol arama faaliyetlerine ilişkin olmak üzere yapılan teslim ve hizmetlerin KDV'den müstesna edilmiş

olup metan gazı arama faaliyetlerinin de bu kapsamda istisna edilebilmesi için kanuni düzenleme yapılması gerektiği,

Madencilik faaliyetlerinden elde edilen gelirin bir kısmı fon olarak ayrılmasının istenilmesine dair öneriye ilişkin;

Vergi mevzuatı uyarınca ticari faaliyetlerle ilgili yapılan her türlü gider vergi matrahından indirilebilmekte olup henüz yapılmamış ancak planlanan harcama unsurlarının gerçekleşmediği sürece vergi matrahından indirilmesi vergi tekniği açısından mümkün görülmediği,

Motorin tesliminde uygulanan KDV ve ÖTV istisnası başta Habur sınır kapısı olmak üzere diğer sınır kapılarında da uygulanmasına dair öneriye ilişkin;

Motorinin, Bakanlar Kurulunca belirlenen sınır kapılarında, yurt dışına çıkarılacak eşyayı taşıyan kamyon, çekici ve soğutucu ünitesine sahip yarı römorkların depolarına yalnızca yurt dışına çıkışlarında tesliminin Katma Değer Vergisi ve Özel tüketim Vergisinden müstesna tutulduğu, istisna uygulamasının yapılacağı sınır kapılarıyla ilgili olarak Gümrük Müsteşarlığı'nın değerlendirmesinin esas alındığı, Bakanlar Kurulu Kararları ile söz konusu istisnanın; Ambarlı, Gürbulak Pendik, İpsala, Tekirdağ, Kapıkule ve Hamzabeyli Sınır Kapılarındaki gümrüklü sahalarda uygulanacağını belirtildiği, ayrıca Habur sınır kapısının bağladığı Irak'ta motorinin çok daha az maliyetle tedarik edilebildiği bilindiğinden bu kapının istisna kapsamına alınmasının anlamlı olmayacağı,

Bildirilmiştir.

Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığının 20/8/2010 tarihli yazısında;

Kendi enerji ihtiyacını kendisi karşılayacak olan madencilik şirketlerine bu amaçla yapılan akaryakıt teslimleriyle metan gazı aramalarında ÖTV istisnası uygulanması başlatılmasına dair öneriye ilişkin;

Söz konusu önerilerin hayata geçirilebilmesi için 4760 sayılı ÖTV Kanununda bu yönde bir hüküm ihdas edilmesi gerektiği, ÖTV Kanununda ulusal güvenlik kuruluşlarına yapılan petrol ürünleri teslimleri ile tasfiyelik hale gelen ürünlerin olağanüstü hallerde kamu kuruluşlarına bedelsiz teslimi hariç olmak üzere, sadece petrol arama ve işletme faaliyetlerinde kullanılan mallarda ÖTV istisnası tanındığı, bunun nedeni, rafinaj işlemi sonrası vergilenecek olan petrol ürünleri üzerinde birden fazla aşamada ÖTV yükü olmamasının sağlanması olduğu, ancak istisnanın, ÖTV'nin konusuna girmeyen maden arama faaliyetlerine de yaygınlaştırılması, üretimlerinde akaryakıt, yağ, solvent gibi malları kullanan diğer sektörlerin de bu yönde var olan taleplerinin artmasına yol açabileceği, bu taleplerin karşılanması ise bütçe gelirleri açısından önemli bir kayba neden olacağı,

Öte yandan bu istisnalar kapsamında teslim edilecek akaryakıtların kontrol ve denetiminin sağlanıp sağlanamayacağı hususunda başta Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı olmak üzere diğer ilgili kurumlarla eşgüdümlü çalışmalar yapılması gerektiği, özellikle kapsamını tam olarak belirlemeden, tüm maden arama işletmelerinin makinelerinin ve taşıtlarının kullanacağı akaryakıtların vergiden istisna edilmesinin akaryakıt kaçakçılığına sebep olabileceği de değerlendirildiği,

Madencilik faaliyetlerinden elde edilen gelirden belirli bir oranının vergi matrahından düşülerek arama, çevre düzenlemesi ve iş güvenliği harcamalarında kullanılmak üzere fon ayrılması önerisiyle ilgili olarak;

5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununa 5838 sayılı Kanunun 9 uncu maddesiyle “İndirimli Kurumlar Vergisi” başlıklı 32/A maddesinin eklendiği, bu madde kapsamındaki teşvik uygulamasına ilişkin olarak da 2009/15199 sayılı Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Kararın 16/7/2009 tarih ve 27290 sayılı Resmi Gazetede yayımlandığı,

Söz konusu Karar ile Türkiye genelindeki illerin dört bölgeye ayrıldığı ve Bakanlar Kurulunca belirlenen illerde belirtilen sektörlerde ve öngörülen asgari yatırım tutarları ve kapasiteler üzerinde yatırım yapan mükelleflere gümrük vergisi muafiyeti, KDV istisnası, vergi indirim (gelir ve kurumlar), yatırım yeri tahsis, sigorta primi işveren hissesi desteği ve faiz desteği gibi çeşitli teşvikler sağlandığı,

Yatırımlarda Devlet Yardımları Hakkında Karar ile; madencilik sektöründe yapılan yatırımlar belli bölgeler itibarıyla, bu sektörde yapılan büyük ölçekteki yatırımlar ise bölgesel bazda ayırım yapılmadan desteklenecek yatırımlar kapsamına alındığı,

Diğer taraftan, madencilik sektöründe faaliyette bulunan mükelleflerden araştırma ve geliştirme faaliyetlerinde bulunanlara; 5746 sayılı Araştırma ve Geliştirme Faaliyetlerinin Desteklenmesi Hakkında Kanun ve 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu hükümleri çerçevesinde;

- Yapılan Ar-Ge harcamalarının %100’ü Ar-Ge indiriminden,
- Ar-Ge ve destek personeline ödenen ücretler gelir vergisi stopaj teşvikinden,
- Ar-Ge ve destek personeline ilişkin sigorta primi işveren hissesi desteğinden,
- Ar-Ge faaliyetleri çerçevesinde düzenlenen kağıtlar damga vergisi istisnasından

Yararlanabilecekleri,

Öte yandan madencilik sektöründe yaşanan sorunların giderilmesine ilişkin olarak, madencilik faaliyetlerinden elde edilen gelirlerden belli bir kısmının vergi matrahından düşülmesi suretiyle teşekkül ettirilecek bir fon uygulamasına dair kanuni bir düzenleme yapılmasının yerinde olacağı belirtildiği,

Yukarıda da belirtildiği üzere, tüm sektörlerde olduğu gibi madencilik sektörüne de çeşitli teşvikler sağlanmakta olup, fon uygulamasına ilişkin talep edilen hususlar da mevzuat çalışmalarında değerlendirilmek üzere not edildiği,

Altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetlerine yönelik olarak uygulanan KDV istisnasının, ETKB ile Maliye Bakanlığının birlikte belirleyeceği maden cinslerinde arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj amacıyla teslim edilen madenleri de kapsayacak şekilde uygulanması önerisiyle ilgili olarak;

3065 sayılı KDV Kanunu’nun 13’üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendinde 5228 sayılı Kanun’la yapılan değişiklik ile “Altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetlerine ilişkin olmak üzere, bu faaliyetleri yürütenlere yapılan teslim ve hizmetler” istisna kapsamına alındığı, istisnanın altın, gümüş ve platin ile ilgili arama, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetlerini yürütenlere sadece bu faaliyetlere yönelik yapılan teslim ve hizmetleri kapsadığı, işletme, zenginleştirme ve rafinaj faaliyetleri amacıyla

teslimi yapılan ham veya yarı işlenmiş maden (altın, gümüş, platin) teslimlerin istisna kapsamına girmediği,

Arama istisnası uygulamasında, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı (ETKB) tarafından arama faaliyetinde bulunan işletmelere altın, gümüş veya platin aramacılığı yapılacağına ilişkin bir belge verildiği,

Aranmasında ve işletilmesinde ülke ekonomisi açısından faydalı olduğu belirlenecek maden cinslerinde KDV istisnası uygulanabilmesinin ancak ETKB tarafından sadece KDV istisnası uygulanacak madenlere özgü ruhsat verilmesi halinde mümkün olabildiği, ayrıca istisna sağlanabilmesi için KDV Kanununda değişiklik yapılması gerektiği,

İhraç malı taşıyan araçlara ÖTV'siz ve KDV'siz motorin teslimi istisnasının tüm sınır kapılarında uygulanması önerisine ilişkin olarak;

27/4/2006 tarihli ve 5493 sayılı Kanunla ÖTV Kanununa eklenen 7/A ve KDV Kanununa eklenen 14/3 maddeleri ile G.T.İ.P. numaraları ile ÖTV Kanununda yer alan motorinlerin Bakanlar Kurulunca belirlenen sınır kapılarında, ihracat rejimi kapsamında yurtdışına çıkarılacak eşyayı taşıyan kamyon, çekici ve soğutucu ünitesine sahip yarı römorkların depolarına yalnızca yurt dışına çıkışlarda teslimi ÖTV ve KDV'den istisna edildiği, söz konusu istisnanın uygulanmasına ilişkin usul ve esasların ise 11 Seri No.lu ÖTV Genel Tebliği ile 100 Seri No.lu KDV Genel Tebliğinde açıklandığı

Bu istisnanın uygulanacağı sınır kapılarının istisna uygulaması için elverişli olup olmadığı hususunun tespiti için her bir sınır kapısı için ayrı ayrı değerlendirilmek üzere asgari koşulların arandığı, bu koşullardan bazılarının;

- Sınır kapısına sıfır noktada gümrüklü sahada bir akaryakıt istasyonunun bulunup bulunmadığı,
- Henüz bir istasyon kurulmadı ise bunun fiziki imkanlar açısından mümkün olup olmadığı,
- Söz konusu sınır kapısında ÖTV ve KDV istisnasının uygulanacağı bir akaryakıt istasyonu kurulmasının usulsüz kullanımlar açısından önemli risklere sebep olup olmayacağı,

hususlarına ilişkin olduğu, değerlendirmelerin, Gümrük Müsteşarlığı tarafından yapıldığı, istisna uygulanması talep edilen sınır kapısının şartları taşıyıp taşımadığı konusundaki değerlendirmeleri GİB ulaştırdıklarını, Müsteşarlığın yapmış olduğu bu tespitler GİB tarafından yapılacak değerlendirmelere esas teşkil ettiğini, sonuçta uygun bulunan kapılar Bakanlar Kurulu Kararı çıkarılmak üzere Başbakanlığa bildirildiği,

Tüm sınır kapılarında ÖTV ve KDV istisnası uygulanabilmesi, tüm sınır kapılarının yukarıdaki belirtilen şartları taşıması halinde mümkün olabildiği,

Bildirilmiştir.

Milli Eğitim Bakanlığının 11/8/2010 tarihli yazısında;

İş sağlığı ve güvenliği konusunun, temel eğitim programlarına dahil edilmesi önerisiyle ilgili olarak;

İlköğretim Hayat Bilgisi, Fen ve Teknoloji ile Sosyal Bilgiler Dersi Öğretim Programlarında madencilik, iş sağlığı ve güvenliğine ilişkin kazanımlar bulunduğu, bu

konularla ilgili kazanımları desteklemek amacıyla öğretmen kılavuz kitabı, öğrenci ders kitabı ve çalışma kitaplarında etkinliklere yer verildiği,

Program geliştirme çalışmaları süreklilik ve dinamiklik arz ettiği, bu sürecin en önemli basamaklarından birinin de ihtiyaçların belirlenmesi olduğu, mevcut öğretim programlarında iş güvenliği ve sağlığı ile ilgili kazanımların yer aldığı raporu ekli dosya olarak sundukları, ayrıca konu ile ilgili çalışmaların bundan sonra da süreceği için konunun gündemlerine alındığı ve değerlendirilmek üzere ilgili komisyonlara iletildiği

Belirtilmiştir.

Çevre ve Orman Bakanlığının 4/8/2010 tarihli yazısında;

İçme suyu kaynağı havzalarının uzun mesafeli koruma alanında madencilik faaliyetlerinin yapılabilmesine maksadıyla Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği hükümleri esas alınarak Büyükşehir Belediyelerinin havza koruma yönetmeliklerinde de uzun mesafeli koruma alanında madencilik faaliyetlerine izin verilmesine dair öneriye ilişkin;

2872 sayılı Çevre Kanunu ve 4856 sayılı Çevre ve Orman Bakanlığı Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanuna istinaden 31/12/2004 tarihli ve 25687 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği'nde yurt genelinde yeraltı ve yerüstü su kaynakları potansiyelinin korunması ve en iyi bir biçimde kullanımının sağlanması için, su kirlenmesinin önlenmesini sürdürülebilir kalkınma hedefleriyle uyumlu bir şekilde gerçekleştirmek üzere gerekli olan hukuki ve teknik esasların belirlendiği, içme ve kullanma suyu temin edilen kıta içi yüzeysel su kaynaklarının havzalarında uyulması gereken esasların ise Yönetmeliğin 16-20 nci maddelerinde tanımlandığı,

Yönetmeliğin, Uzun Mesafeli Koruma Alanı başlığı altındaki 20 nci maddesinde belirtilen hükümler çerçevesinde, gerekli tedbirlerin alınması şartıyla içme ve kullanma suyu temin edilen kıta içi yüzeysel su kaynaklarının Uzun Mesafeli Koruma Alanlarında madencilik faaliyetlerine şartlı olarak izin verilebildiği,

Ayrıca, 2560 sayılı İstanbul Büyükşehir Belediyesi Kuruluş ve Görevleri Hakkındaki Kanunun 20 nci maddesi gereğince Büyükşehir Belediyeleri Su ve Kanalizasyon İdareleri tarafından içme ve kullanma suyu temin edilen ve/veya temin edilmesi planlanan su kaynaklarının havzalarında uygulanacak hukuki ve teknik esasların belirlenmesi maksadıyla Bakanlıkları uygun görüşü doğrultusunda Havza Koruma Yönetmelikleri hazırlandığı,

Bu çerçevede, 16 Büyükşehir Belediyemizin 14'ü tarafından Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği çerçevesinde düzenlemeler yapıldığı ve bunların uygulandığı, İçme ve kullanma suyu kaynaklarının korunması maksadıyla kaynağın ve havzasının fiziki ve teknik özelliklerine bağlı olarak içme suyu havzalarında Büyükşehir Belediyeleri tarafından Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğine göre daha kısıtlayıcı tedbirler getirilebildiği,

Bununla birlikte, bazı belediyelerin havza koruma yönetmeliklerinin Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliğine uygun hale getirilmesi için yapılan düzenlemeler ile alakalı olarak yürütmesinin durdurulması ve iptal kararları mevcut olduğu,

Bursa Büyükşehir Belediyesinin Havza Koruma Yönetmeliğinde yer alan uzun mesafeli koruma alanında Su Kirliliği Kontrolü Yönetmeliği kapsamında madencilik faaliyetine izin verilmesi için yapılan düzenlemenin yürütmesi durdurulduğu ve işlemin iptal edildiği,

Sulak Alanların Korunması Yönetmeliğinde yer alan "Sulak alan" tanımının yeniden düzenlenmesine dair öneriyle ilgili olarak;

Bahse konu Yönetmelik ile ilgili değişiklik çalışmalarının devam ettiğini, bununla birlikte, korunan alanlarımızdan olan Yaban Hayatı Geliştirme Sahaları incelendiğinde korunan alanların da madenler gibi ülkemizin kaynak değerlerinden olduğu ortaya çıkacağı, ayrıca konuyla alakalı izinlere, mevzuat çerçevesinde gerekli değerlendirmenin yapılmasını müteakip, tek bir kurum tarafından karar verilmesinin uygun olacağına düşünüldüğü,

Madenlerden kaynaklı atıkların bertarafına mahsus hukuki düzenlemenin bir an önce Maden Atıklarının Yönetimi Projesi kapsamında yapılması gerekliliğine dair öneriye ilişkin; Maden Atıklarının Yönetimi Projesi Eşleştirme Bileşeninin 2010 yılı Eylül ayı içerisinde başlaması planlandığı, iki yıl sürecek olan proje kapsamında oluşturulacak taslak yönetmelik ilgili kurum ve kuruluşların görüşleri alınarak ülkemiz mevzuatına kazandırılacağı,

Çevre Düzeni Planları ile ilgili olarak, planlama çalışmalarında maden alanları ve üzerine yapılabilecek tesislerin plana işlenmesine dair öneriye ilişkin;

1/100.000 ölçekli Çevre Düzeni Planlarında ölçek gereği maden alanlarının ve üzerine yapılacak tesislerin işlenmesinin mümkün olamadığı, bununla beraber, madencilik faaliyetlerine ilişkin verilerin veri tabanında yer aldığı, üretim yöntemlerine dair irdelemenin ise ÇED sürecinde gerçekleştiği, bununla birlikte Çevre Düzeni plan notlarında Maden İşletme Tesisleri, Geçici Tesisler, Maden Sahaları ve Ocaklarla ilgili olarak "Madencilik faaliyetlerinde, 15/6/1985 tarih ve 18785 sayılı Resmi Gazete'de '3213 sayılı Maden Kanunu' ve ilgili yönetmelik hükümlerine uyulacaktır." hükmü yer aldığı,

Madencilikle ilgili bütün izinlerin tek bir otorite tarafından verilmesi konusunda; bürokratik işlemlerin azaltılmasını ve izin alma süreçlerinin makul sınırlara çekilmesini sağlamak, çeşitli kurumlar eliyle verilen izin süreçlerinde ortaya çıkan sıkıntıları asgariye indirmek maksadıyla; alınması gereken izinlerin tamamının (GSM, tarım, orman, SİT alanlarına ilişkin izinler ve benzeri) ÇED kapsamına alınması ve ÇED Yönetmeliği kapsamında verilen kararın Komisyonda görev alan tüm kurumların izni olarak sayılması etkin ve uygulanabilir bir çözüm olarak uygun mütalaa edilmekte olup, kurumlar nezdinde gerekli alt yapı çalışmalarının yapılması gerektiği,

Bildirilmiştir.

Başbakanlık Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığının 10/8/2010 tarihli yazısında;

Devlet Planlama Teşkilatının bir an önce madencilik sektörü strateji belgesini oluşturmasına dair öneriye ilişkin;

Son dönemde sanayi, tekstil, tasarım, ihracat gibi konulardaki sektörel strateji belgelerinin hazırlıklarının ilgili Bakanlık ve Kuruluşlarca yürütüldüğü, sektörel strateji belgelerinin Kalkınma Planı ve Yıllık Planlarda belirlenen politikalarla uyumlu şekilde ilgili Bakanlık ve Kuruluşlarca hazırlanması sürecinde Müsteşarlıklarınca gerekli katkının verildiği, bununla birlikte, ETKB Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından 2001-2002 yıllarında yer altı zenginliklerinin uygun teknolojiler kullanılarak aranması, rezervlerin tespiti ve yurt içinde işlenerek pazarlanmasına yönelik olarak Madencilik Geliştirme Planı isimli bir strateji belgesi çalışması yapıldığı,

Bu çerçevede, karar önerisinde geçen bahse konu strateji belgesinin ETKB koordinasyonunda ilgili tüm sektör temsilcilerinin ve Müsteşarlıklarının katılımıyla hazırlanmasının daha uygun olacağının düşünüldüğü,
Belirtilmiştir.

Özeleştirme İdaresi Başkanlığının 10/8/2010 tarihli yazısında;

Sümer Holding A.Ş. (Holding) ait Mardin Mazıdağı Fosfat Tesislerinin ekonomiye kazandırılması için gerekli işlemlerin yapılmasının bu tesis ile entegre olarak -istihdam ve yatırıma öncelik verecek şekilde- üretim yapacak bir gübre tesisinin bir an önce bölgeye yapılmasının istenilmesine dair öneriye ilişkin;

Mazıdağı Fosfat Tesislerinin 1987 yılında üretime geçtiği, tesislerde 1987-1993 yılları arasında 2 milyon ton tüvenan fosfat kayası işlenerek toplam 368.212 ton fosfat konsantresi üretildiği, tesis, kurulması düşünülen entegre gübre fabrikasının bir ayağını oluşturmaktayken rantabl görülmeyen gübre fabrikasının kurulmasından vazgeçilmesi sonucu satış azlığı ve zarar nedeniyle 1990 yılında tüvenan cevher üretimini, 1994 yılında da konsantre fosfat üretimini durdurduğunu,

Tesislerin Eti Maden İşletmeleri Genel Müdürlüğüne (Eti Maden) ait iken, Özelleştirme Yüksek Kurulu'nun (ÖYK) 25.07.2005 tarih ve 2005/86 sayılı Kararı ile kullanımında bulunan maden ruhsatları (4 adet) ile birlikte özelleştirme kapsam ve programına alınarak Türkiye Gübre Sanayii A.Ş. (Tügsaş) devredildiği, ÖYK'nın 13.06.2005 tarih ve 71 sayılı Kararı gereğince Tügsaş'ın tüzel kişiliği Sümer Holding A.Ş. (Holding) ile birleştirilmek suretiyle 19.09.2005 tarihi itibarıyla sona erdirildiği,

ÖYK kararları doğrultusunda söz konusu tesislerin özelleştirilmesi için ilgili Kurum ve Kuruluşların görüşleri de alınarak 2006 ve 2007 yıllarında 2 ayrı ihaleye çıkıldığı, ancak yeterli teklif alınamaması nedeniyle söz konusu ihalelerden sonuç alınamadığı,

İlgili kuruluşların görüşlerini almak suretiyle 3 üncü kez ihaleye çıkmaya yönelik çalışmaların sürdürüldüğü, 2010 yılı içerisinde ihalenin gerçekleştirilmesinin planlandığı,

Özelleştirme İdaresinin görev, yetki ve sorumlulukları 4046 sayılı Kanun ile düzenlendiği, İdarelerinin temel görevinin söz konusu Kanun hükümleri çerçevesinde özelleştirme kapsam ve programına alınan kamu kurum ve kuruluşlarının özelleştirme işlemlerini ilgili Kanun hükümleri ve ÖYK kararları çerçevesinde gerçekleştirmek olduğunu, Mazıdağı Fosfat Tesislerinin özelleştirme çalışmalarının da 4046 Kanun ve ilgili diğer mevzuat hükümleri çerçevesinde gerçekleştirildiği, idarelerinin özelleştirme kapsam ve programındaki işletme ve varlıkların özelleştirilerek ekonomiye kazandırılması amacı doğrultusunda çalıştıklarını,

İdare tarafından yapılan ikinci ihalede getirilen yatırım, üretim ve istihdam şartlarının tesisin tamamının rehabilite edilerek işletmeye alınmasını temin edecek şekilde belirlendiğini, ihalenin Özelleştirme Yüksek Kurulu tarafından iptal edildiği, bu arada, İdare tarafından gerçekleştirilen ikinci ihalenin ilan sürecinde Tesisin tamamını uzun süreli kiralamak isteyen talep sahibi bilgilendirilmek üzere noter kanalı ile İdaremize ilettiği dilekçesindeki adres ve telefonlardan arandığını; ancak adrese gönderilen tebligatın geri geldiği, verilen telefon numaralarının da aktif kullanılmadığının anlaşıldığı

Tesisin tamamının rehabilite edilerek bir kısmının ve/veya tamamının fosforik asit üretilmesi, kanatlı yemlere katkı maddesi üretilmesi ve kompoze gübre ve/veya nitrofosfat gübresi üretilmesi gibi değişik yatırım imkanlarının özel sektör eliyle gerçekleştirilmesini teminen (Eti Maden, Botaş, Devlet Demiryolları ve Dicle Kalkınma Ajansı görüşleri de dikkate alınarak) yıllara sari yatırım, üretim ve istihdam şartları ile özelleştirilmesi için 2010 yılı içinde tekrar ihale ilanına çıkarılması hedeflendiği, yapılacak ihalede Tesisin özelleştirilmesinin gerçekleşmemesi durumunda özelleştirme programından çıkarılarak geldiği kurum Eti Maden'e iade edilmek suretiyle bu kurum tarafından ekonomiye kazandırılması çalışmalarının yerine getirilmesi hususu ÖYK gündemine sunulabileceği, ÖYK'nın özelleştirme programından çıkarılmasını uygun görmemesi halinde Tesisin kısmen ve/veya tamamen rehabilite edilerek ekonomiye kazandırılabilmesi için rödevans ve/veya kira ile çalıştırılmak suretiyle işletilmesi hususu İdare ve Sümer Holding A.Ş. tarafından değerlendirilebileceği,

Özelleştirme programındaki kamu kuruluşlarının özelleştirilmesinin gerçekleşmemesi durumunda ÖYK kuruluşları özelleştirme kapsam ve programına alınmadan önce bağlı oldukları Bakanlığa iade edebildiği, kuruluşlar özelleştirme kapsam ve programından çıkarıldıkları durumda, tabi olacakları mevzuata bağlı olarak (yatırımlarının DPT Müsteşarlığı tarafından uygun görülmesi, işletme sermayelerinin bağlı olacakları kuruluş tarafından karşılanması gibi) faaliyetlerinin ekonomik şartlar ve piyasa verileri çerçevesinde etkin ve verimli devam edebilmesinin bağlı olacakları Bakanlık tarafından değerlendirilebileceği,

Bildirilmiştir.

Başbakanlık Sermaye Piyasası Kurulunun 16/8/2010 tarihli yazısında;

Dünya madencilik sektöründe söz sahibi ülkelerin oluşturdukları standartlar ve raporlama teknikleri ile gerçek kaynak ve rezerv değerleri belirlenmiş olan maden sahalarında yapılacak işletmeciliğe finansman sağlamak amacıyla oluşacak ruhsat değerinin paylara bölünerek maden yatırımcılarına açılmasını sağlayacak bir sistemin geliştirilmesinin istenmesine dair öneriye ilişkin;

Ülkemizde faaliyet gösteren şirketlerin hem uzun vadeli borçlanma araçları hem de şirket sermayesine katılımı temsil eden hisse ihraçları yoluyla sermaye piyasalarından fon temin etme imkânı bulunduğu, ayrıca, tüm sektörlerde gelişme ve büyüme potansiyeline sahip işletmelerin de sermaye piyasalarından fon sağlamalarını kolaylaştırmak üzere Kurullarınca gerekli çalışmalar yapıldığı,

Bununla birlikte, madencilik sektöründe uluslararası alanda kabul görmüş standartlara uygun olarak potansiyeli belirlenmiş olan maden sahalarında yapılacak işletmeciliğe finansman sağlamak amacıyla, oluşacak ruhsat değerinin paylara bölünerek bunun maden yatırımcılarına açılmasını sağlayacak bir sistemin geliştirilmesinin sermaye piyasası mevzuatında çeşitli değişiklikler yapılmasını gerektirdiği,

Bu kapsamda, madencilik sektörünün sermaye piyasaları yoluyla finansmanına ilişkin uluslararası uygulamalar araştırılarak, yukarıda bahsi geçtiği üzere ilgili mevzuatın geliştirilmesine yönelik olarak yapılacak çalışmalara Kurullarınca destek verilebileceği,

Bildirilmiştir.

Bayındırlık ve İskan Bakanlığının 29/7/2010 tarihli yazısında;

Özellikle kamu binalarında ve prestijli yapılarda yerli doğal taş ve dekoratif taşların kullanımının özendirilmesinin istenilmesine dair öneriye ilişkin;

Bakanlıklarınca yayımlanan gerek “Genel Teknik Şartnameler” gerekse “İnşaat ve Tesisat Birim Fiyatlarında” yer alan tariflerde; yerli üretimin ve sanayinin desteklenmesinin amaçlandığı ve kontrol ve denetimi yürütülen yapım işleri ile ihaleleri yapılan yatırım projelerinin ihale hazırlık aşamasında oluşturulan özel teknik şartnamelerde yerli malı kullanımına önem verildiği,

Ayrıca Bakanlıklarınca, Ülkemizin yer altı zenginliğinden azami derecede faydalanılması, yöre ekonomisine dolayısı ile ülke ekonomisine katkı sağlaması amacıyla kamu binaları ve prestijli yapılarda, öncelikle il sınırları ve çevre illerde üretilen yerli malzemenin kullanılması yönünde 3/9/2004 Tarih ve 1028 sayılı genelgeyi yayımladıklarını, özelliği olan binalarda, renk ve estetik uyumu açısından yatırımcı kuruluşların veya proje müelliflerinin farklı talepleri değerlendirilirken öncelikli olarak genelgemizdeki esaslar dikkate alınmak suretiyle karar verildiği,

Diğer taraftan; 2008/20 sayılı Başbakanlık genelgesiyle, ekonomimize sağlayacağı faydalar göz önünde tutularak, tasarruf ve rekabet ilkelerine uygun hareket edilmesi kaydıyla, Türkiye’de üretilen mal ve hizmetlerin tercih edilmesi, temel tüketim maddelerinin yerli ürünlerden karşılanmasının ekonomimiz açısından önem taşımakta olduğu hususunun vurgulandığı, 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 63 üncü maddesinde yer alan, “... yerli malı olarak belirlenen malları teklif eden yerli istekliler lehine %15 oranına kadar fiyat avantajı sağlanması hususlarında idarelerce ihale dokümanına hükümler konulabilir.” hükmünün, kamu kurum ve kuruluşlarınca dikkate alınması hususunda; kamu yöneticilerinin gereken duyarlılığı göstermeleri istenildiği,

Bu nedenle, ihale dokümanlarından olan teknik şartnamelerin rekabeti engelleyici hususlar içermemesine ve yerli ürün kullanılmasının teşvik edilmesine özen gösterildiği ve uygulamanın hassasiyetle takip edildiği, bu itibarla Araştırma Komisyonunun tespitine konu olan önerinin tasarruf ve rekabet ilkelerine uygun hareket edilmesi kaydıyla uygun mütalaa edildiği,

Bildirilmiştir.

Başbakanlık Toplu Konut İdaresi Başkanlığının 30/7/2010 tarihli yazısında;

TOKİ projelerinde yerli doğal taş ve dekoratif taşların kullanımının özendirilmesinin istenilmesine dair öneriye ilişkin;

Toplu Konut İdaresinin, kendi uygulamaları kapsamında ülke genelinde yürüttüğü inşaatlarda yerli granit, mermer, doğal taş vs. kullanılmasına azami ölçüde özen gösterdiği,

Ülkemizin bu alandaki yeraltı zenginlikleri de dikkate alınarak, TOKİ inşaatlarında ihtiyaç duyulan ilgili malzemelerin, yerli üretim ile karşılandığı, örnek bir uygulama olarak, dış cephesi doğal taş kaplama yapılması öngörülen TOKİ projelerinde, “yöresel taş kaplama yapılması” ifadesi şartnamelerde özellikle belirtildiği,

TOKİ tarafından gerçekleştirilen ve ihale eki mimari projelerin idarece hazırlanan toplu konut uygulamaları ve resmi kurum projeleri uygulamalarında azami seviyede yerli doğal taş ve dekoratif taş malzeme kullanılmasına devam edileceği,

Ancak İdare tarafından gerçekleştirilen ihalelerde yerli doğal taş mermerinin kullanılmasının zorunlu hale getirilmesinin söz konusu olması halinde bu durumun rekabet ortamını ve ihale şartlarını engelleyici önemli bir etken olacağı hususunun dikkate alınmasının gerektiği,

Bildirilmiştir.

Sağlık Bakanlığının 29/7/2010 tarihli yazısında;

Meslek hastalıkları tanı sistemlerinin geliştirilmesi konusunun, Bakanlıklarının 2010-2014 yılı Stratejik Planı (S.HJ.8.1. Ulusal ve uluslar arası ölçekte güvenilir, meslek hastalıkları istatistiklerini sağlamak) içerisinde yer aldığını, konu ile ilgili çalışmalara 2009 yılında başladığı,

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile iş sağlığı hizmetlerinin iyileştirilmesi, yaygınlaştırılması ve sağlık alanında Bakanlıklarının yetkilerinin güçlendirilmesi hususunda, Bakanlıklarınca mevzuat iyileştirme çalışmalarımız devam ettiği,

Ülkemizde bulunan devlet ve üniversite hastanelerinin meslek hastalıkları teşhisi hususunda yetkilendirilmesinin Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından yapıldığı, bu konuda gerekli olan müşterek mevzuat ve düzenlemeler hususunda Bakanlıklarınca kapsamlı bir mevzuat ve iyileştirme çalışması yürütüldüğü,

Belirtilmiştir.

Radyo ve Televizyon Üst Kurulunun 23/7/2010 tarihli yazısında;

Radyo ve Televizyon Üst Kurulu tarafından verilen yayın durdurma cezalarında yayını durdurulan program yerine madenciliğin tanıtımına ilişkin belgeseller yayınlanarak toplumun aydınlatılmasının istenilmesine, Devlet televizyon ve radyolarının, madenciliğin tanıtımı ve önemine ilişkin yayınların yapılmasına öncülük etmesinin istenilmesine dair öneriye ilişkin;

3984 sayılı Radyo ve Televizyonların Kuruluş ve Yayınları Hakkında Kanunun 31 inci maddesinde yer alan “Radyo ve Televizyon Kuruluşları, yayınlarında belli oran ve saatlerde eğitim, kültür, Türk halk ve Türk sanat müziği programlarına yer vermek zorundadırlar. Bu programların tür ve oranlarıyla ilgili esaslar Üst Kurul tarafından tespit edilir.” hükmü çerçevesinde; yayın kuruluşlarının, “eğitim” programları kapsamında madencilik sektörü hakkında eğitici program yayını yapması yönünde çalışma yapılabileceğinin değerlendirildiği,

3984 sayılı Kanunun “Müeyyideler” başlıklı 33'üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan “Yayını durdurulan programların yerine, aynı yayın kuşağında reklamsız olarak, ilgili kamu kurum ve kuruluşlarına Üst Kurul'ca hazırlattırılacak eğitim, kültür, trafik, kadın ve çocuk hakları, gençlerin fiziksel, zihinsel ve ahlaki gelişimi, uyuşturucu ve zararlı alışkanlıklarla mücadele, Türk dilinin güzel kullanımı ve çevre eğitimi konularında program yayınlanır.” hükmündeki “çevre eğitimi” kapsamında, öneri konusu yapılan madencilik sektörüne ilişkin belgesellerin yayınlanmasının ele alınabileceğinin değerlendirildiği,

Madencilğe ilişkin yayınların hazırlanmasının Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumunu ilgilendirdiği,
Bildirilmiştir.

c-) Usul ve Esasa ilişkin Değerlendirme:

Komisyonumuz, “Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmaları sonucu madencilik sektöründeki sorunların aşılmasına ilişkin ulaştığı bir takım tespitlerin değerlendirilerek, kamu kurumları nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması” talebini içeren dilekçeyi, gerek kamuoyunda ülkemizin madencilik potansiyelinin yeterince ekonomiye kazandırılmadığı, tedbirlerin yeterince alınmadığı için iş kazalarının yaşandığı ve sektörde yapılanma sorunları olduğunun sıkça gündeme gelmesinden, gerekse konunun Meclis Araştırması Komisyonunda inceleme konusu yapıp milletvekillerce Komisyonumuz gündemine getirilmesinden dolayı öncelikle incelemeyi uygun bulmuştur.

Yapılan usulü incelemede gündeme alınan dilekçenin, dilekçede ve Komisyon huzurunda dilekçe sahibi milletvekillerce dile getirilen önerilerin geneli itibarıyla 3071 sayılı Dilekçe Hakkının Kullanılmasına dair Kanun ve TBMM İçtüzüğü’nün 115 ila 120 nci maddelerinde belirtilen koşulları taşıdığı görülmüş, dilekçe konularının DKGK’da esastan karara bağlanması uygun bulunmuştur.

Bilindiği üzere; TBMM’nin 03/12/2009 tarihli 26 ncı Birleşiminde madencilik sektöründeki sorunların araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Meclis Araştırması Komisyonu, yaklaşık dört aylık çalışma süresi içerisinde, onbeşin üzerinde kamu kurumu uzmanının refakatinde, konuyla ilgili kamu kurumu ve sivil toplum temsilcilerinin, bilim çevrelerinin ayrıntılı yazılı veya şifahi bilgisine başvurmuş, yurtiçinde pek çok maden işletmesinde yerinde incelemelerde bulunmuş, madencilik sektöründe örnek uygulamaların yapıldığı bu sektörün ciddi gelişim kaydettiği Kanada’ya giderek bu ülkede çeşitli işletmeler ve kamu kurumları nezdinde ziyaretlerde bulunmuş, yapmış olduğu ayrıntılı çalışmalar sonucunda hazırladığı 800 sayfanın üzerindeki raporunu TBMM Genel Kuruluna sunmuştur.

Öncelikle belirtmek gerekirse sayın milletvekillerce Komisyonumuza yapılan başvuru, salt milletvekilleri sıfatına bağlı Anayasal denetim görevlerinden bağımsız olarak, Anayasanın ve yasanın her vatandaşa tanıdığı dilekçe hakkı çerçevesinde yapılan bir başvuru niteliğindedir. Meclis Araştırma Komisyonunda görev almış ve bu görev çerçevesinde siyasi denetim faaliyetine katılmış sayın milletvekilleri, bu görevin ifası sırasında edindikleri bazı tespitleri, talep konusu yaparak, Dilekçe hakkının öznesi bir vatandaş sıfatıyla, Dilekçe Hakkını düzenleyen mevzuat çerçevesinde Komisyonumuza başvurmuşlardır. Hiç şüphesiz Komisyonumuzca yapılan denetim diğer siyasi denetim yollarından bağımsız olmakla birlikte, konuya ilişkin yapılan/yapılacak siyasi denetimi pekiştirmekte, bir açıdan da TBMM tüzel kişiliğinde bütünleşen siyasi denetimin tamamlayıcısı olmaktadır.

Komisyonumuz değerlendirmelerine esas almak üzere, başvuru konusu taleplere ilişkin tespit ve değerlendirmelerin yer aldığı Araştırma Komisyonunun raporuna elden geçirmiş, dilekçede değerlendirilmesi talep eden önerilere ilişkin muhatabı kamu idarelerin verdiği yazılı açıklamaları incelemiştir.

Komisyonumuz gündemine taşınan ve talep konusu yapılan öneriler, Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmalarının ürünü olduğundan ve dolayısıyla TBMM adına niyabeten görev yapan bir Komisyonun iradesini yansıttığından, Komisyonumuz çelişki yaratacak şekilde söz konusu önerileri esastan tartışmayı ve değerlendirmeyi uygun bulmamış, yaptığı incelemeyi görev alanını belirleyen usul hükümleriyle (usulü incelemeyle) sınırlı tutmuştur. Komisyonumuzca alınan kararlara esas teşkil eden olgu, gerekçe ve değerlendirmeler Meclis Araştırma Komisyonu raporunda detaylı bir şekilde yer verildiğinden, raporda bunlara ayrıca yer vermeye gerek duyulmamıştır.

Bu çerçevede:

Meclis Araştırması Komisyonunun tespitlerine konu önerilerden yasal düzenleme konusu teşkil edenler, TBMM İçtüzüğü'nün 116 ncı maddesi hükmü çerçevesinde, komisyonda karar konusu yapılamayacağına; yasal düzenleme konusu olup ta kanunlaşmasında kamu yararı görülen önerilerin ise bu tespitle birlikte, TBMM Başkanlığı ve ilgili bakanlıkların bilgisine sunulması benimsenmiştir.

Komisyonumuzca değerlendirilmesi talep edilen önerilerin bir kısmı, Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmalarının bir yansıması olarak ilgili idare makamlarınca uygulamaya geçirildiği tespit edildiğinden, bu nitelikteki önerilerin karar konusu yapılmasına mahal görülmemiştir.

Yine, Komisyonumuz nezdinde talep konusu edilen önerilerin bir kısmının ise Meclis Araştırmasıyla paralel yürütülen yasalaşma süreciyle 10/6/2010 tarihinde kabul edilen 5995 sayılı Maden Kanununda ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun kapsamında çözüme kavuştuğundan, bu önerilerinde karar konusu yapılmasına mahal görülmemiştir.

Gereği Düşünüldü: Bursa Milletvekili Mehmet Altan Karapaşaoğlu ve 12 Milletvekilinin Meclis Araştırması Komisyonunun çalışmaları sonucu madencilik sektöründeki sorunların aşılmasına ilişkin ulaşılan bir takım tespitlerin değerlendirilerek, kamu kurumları nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması talebini içeren dilekçesi hakkında:

- Maden davalarına bakmak üzere özel ihtisas idare mahkemeleri kurulması,
 - Madencilik faaliyetlerine ilişkin alınması gereken izinlerin ÇED sürecinde ilgili idarelerinde katılımıyla verilmesi,
 - MİGEM'in ülke madenciliğine yön veren, strateji belirleyen ve madencilerimizin vizyonunun genişlemesine yardımcı olan bir kurum haline getirilebilmesi için uzman kadrolardan kurulu özel bütçeli müstakil bir yapı haline dönüştürülmesi,
 - Madencilik sektöründeki vergi yükünün makul seviyeye çekilmesi,
- Hususlarında, yasal düzenleme yapılmasının kamu yararını gerektirmesi nedeniyle gerekli çalışmaların yapılması için bu hususların TBMM Başkanlığı ve ilgili Bakanlıkların bilgisine sunulup, TBMM İçtüzüğü'nün 116 ncı ve 117 nci maddeleri uyarınca başkaca bir karar vermeye mahal bulunmadığına;

- **Başbakanlıktan,** kamu kurum ve kuruluşlarının ihalelerinde yerli doğal taş ve dekoratif taşların kullanımının özendirilmesine yönelik girişimde bulunmasının istenmesine,
- **Maliye Bakanlığından,** Gümrük Müsteşarlığıyla işbirliği içerisinde ihraç ürünü taşıyan nakil araçlarına teslim edilen akaryakıtta uygulanan ÖTV ve KDV istisnasının tüm sınır kapılarına da teşmil edilmesi için gerekli girişimlerde bulunulmasının istenilmesine,
- **Millî Savunma Bakanlığından,** öncelikle petrol ve doğal gaz sahaları (Çamurlu-Dinçer sahası) olmak üzere Suriye sınırındaki mayınlı arazilerinin bir an önce temizlenmesinin istenilmesine,
- **Millî Eğitim Bakanlığından,** iş sağlığı ve güvenliği mevzuatının getirdiği yeni yaklaşım olan koruyucu ve önleyici kültürün benimsenmesini ve davranışa yansımını sağlamak amacıyla iş sağlığı ve güvenliği konusunun temel eğitim müfredatında geliştirilmesinin sağlanmasına,
- **Sağlık Bakanlığından,** Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile iş birliği sağlanarak meslek hastalıkları tanı sistemi geliştirilmelisinin, meslek hastalıkları hastanelerinin sayısının artırılmasının, yer altı kömür ocaklarının bulunduğu bölgelerdeki sağlık merkezlerinde yanık üniteleri kurulmasının istenilmesine,
- **Ulaştırma Bakanlığından,** maden üretiminin yoğun olarak yapıldığı bölgelerdeki üretilen madenlerin yurt içi ve yurt dışı tüketim noktalarına ulaştırılması için demir yolu ağlarının genişletilmesinin ve nakliye ücretlerine indirim tatbik edilmesinin, ihracatçı firmalara gerektiğinde özel liman yapım izni verilerek bunların desteklenmesinin veya mevcut limanların bir bölümünün madencilikçe ayrılmasının istenilmesine,
- **Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığından;**
Koruyucu ve önleyici yaklaşımı esas alarak işçi ve işvereni yönlendirici, bilgilendirici kalıcı tedbirleri oluşturma amaçlı teftiş yaklaşımına önem verilmesinin,

Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile iletişime geçilerek Muhtemel Patlayıcı Ortamda Kullanılan Teçhizat ve Koruyucu Sistemler ile İlgili Yönetmeliğe uyumlu ekipmanların kullanımı konusunda etkin denetimin sağlanmasının,

Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Millî Eğitim Bakanlığı, meslek örgütleri ve sendikalar ile iletişim sağlanarak iş kazaları ve meslek hastalıklarını azaltmak amacıyla özellikle sektörde yer alan küçük ve orta ölçekli iş yerlerine yönelik olarak maden sektöründe mesleki eğitim programları hazırlanmasının, araştırma ve eğitim faaliyetleri gerçekleştirilmesinin,

İş sağlığı ve güvenliği hizmetlerinin işçi sayısına bağlı olmadan tüm iş yerlerini kapsayacak şekilde sunulması zorunluluğu getirilmesinin,

Maden sektörüne yönelik iş sağlığı ve güvenliği teftişlerinin maden sektörüne özgü bir Madencilik İş Sağlığı ve Güvenliği Teftiş Birimi tarafından yapılmasının,

İş kazası sigortası priminin kaza sayısı ve meslek hastalığı sayısı az olan işverenden daha az sigorta primi alınacak şekilde düzenlenmesinin istenilmesine,

- **Çevre ve Orman Bakanlığından;**

Maden atıklarının denetiminin Avrupa Birliğinin ilgili direktifiyle uyumlulaştırılması için yapılması gereken madenlerden kaynaklı atıkların bertarafına özgü idari düzenlemeye temel teşkil edecek ve halihazırda devam etmekte olan projenin bir an önce bitirilmesinin,

Çevre düzeni plan notlarında, madencilik faaliyetlerinin üretim yöntemlerini içeren hükümler konulmasının,

Madenciler ile çevreciler arasında uzlaşma ortamını sağlamak üzere ilgili sivil ve kamu paydaşlarının katılımıyla bir komisyonun kurulmasının istenilmesine,

- **Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığından;**

Su havzalarında madencilik faaliyetlerini yeniden düzenleyen 10/6/2010 tarihli ve 5995 sayılı Kanunun 3 üncü maddesiyle değişik 3213 sayılı Maden Kanunun 7 maddesinin 8 nci fıkrasının hükmünün ilgili idareler nezdinde uygulanmasının sağlanmasına yönelik idari düzenlemelerin 3 ay içerisinde çıkarılmasının,

Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ile işbirliği içerisinde ilgili bütün tarafların katılımıyla sektördeki politikalara uygun olarak hazırlanacak eylem planı ve stratejiler ile sorumlu kuruluşları da belirleyecek “Madencilik Sektörü Strateji Belgesinin” oluşturulması ve hayata geçirilmesinin,

Maden Tetkik Arama Genel Müdürlüğünün yeniden yapılandırılarak arama işlevinin güçlendirilmesinin, finansman ve uzman personel açısından desteklenmesinin, uluslararası standartlarda kabul gören bir maden arama, madencilikle ilgili alt yapı bilgileri üreten ve mühendislik hizmetleri veren akredite olmuş, talep eden firmalara akreditasyon verebilen bir Kuruma dönüştürülmesinin,

Madencilik faaliyetlerine yönelik genel veri tabanı oluşturmak amacıyla bir kamu e-portalının oluşturulmasının,

Temiz kömür teknolojilerinde son yıllarda artan gelişmeler dikkate alınarak temiz linyit teknolojilerinin geliştirilmesine yönelik bir strateji ve kısa vadede “Temiz Linyit Teknolojileri Geliştirme Merkezi” oluşturulmasının istenilmesine,

İllerde mevcut ruhsatlar ve üretim miktarlarının tespit edilerek potansiyel taş ocağı alanlarının (Organize Taş Ocak Sanayisi Bölgeleri) belirlenmesi ve sadece bu alanlarda agrega amaçlı ruhsat verilmesinin; Türkiye Taş Kurumunun zarar eden yapısına son verilmesini teminen, Kurumun hâlen yürütülen yeniden yapılandırma çalışmalarına hız verilmesi ve bir an önce gerekli tedbirlerin alınmasının,

Kaçak madencilik faaliyetleriyle (kömür ocakları vb.) etkin olarak mücadele edilmesi ve konuyla ilgili bütün kurumların uyarılmasının,

MİGEM’de denetim görevi yapan personele periyodik aralıklarla madencilğe ilişkin hizmet içi eğitimin verilmesinin,

MİGEM tarafından yapılan denetimlerde iş sağlığı ve güvenliği yönünden riskli ocakların tespit edilmesi durumunda, ruhsatlar ile ilgili olarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ile iş birliğinin geliştirilmesinin,

MİGEM’in maden gruplarına göre ihtisaslaşmasının sağlanmasının,

Sevk irsaliyesi ve sevk fişinin birlikte kullanılması yerine, sevk irsaliyesinin daha kullanışlı olması nedeniyle ve uygulama birlikteliğini sağlamak amacıyla sevk fişi uygulamasına son verilmesinin; madencilikte kullanılacak sevk irsaliyesinde yer alacak bilgilerin Gelir İdaresi Başkanlığı ve MİGEM tarafından ortaklaşa belirlenmesinin,

Temdit taleplerinin, kazanılan haklar, devam eden faaliyetler ve yapılan işletmeler dikkate alınarak değerlendirilmesi ve yeni müracaatlarla olan farkın ortaya konulmasının; ancak temdit işletme izninin farklı bir alana talep edilmesi, işletme izninin genişletilme talebi ya da kapasite artırımına gidilmesi durumlarında 7’nci madde izinlerinin tekrar talep edilmesinin,

Kamu Kurumlarına verilecek olan ham madde üretim izin belgesine esas teşkil eden projenin daha işlevsel şekilde hazırlanmasının,

Faal olarak çalışan mermer ruhsatlarının bulunduğu bölgelerde, ham madde üretim izin belgesi verilebilmesi için öncelikle mermer sahalarındaki pasa ve artıkların, kamu kurumlarının projelerinde (yol, baraj inşası vb.) kullanımının desteklenmesinin,

Ham madde üretim izin belgesine dayalı olarak, ticari anlamda projeye konu olmayan yerlere sevkiyat ve satış yapıldığının tespit edilmesi durumunda, ham madde ruhsatına sahip ilgili Kurumların (DSİ, TCK, Belediyeler vs.) gereken hassasiyeti göstermeleri hususunda uyarılmasının,

- **Hazine Müsteşarlığından;**

Yatırım teşvik uygulaması açısından ülkemizin az gelişmiş yöreleri durumunda olan belediye sınırları dışında kalan bölgelerin gelişmişliğinin hızlandırılması amacıyla, tüm Türkiye’de belediye sınırları dışında kalan yerlerin teşvik uygulamaları açısından ayrı bir bölge olarak değerlendirilmesi; buralarda yapılacak madencilik, tarım ve hayvancılık yatırımlarında IV. bölgeye sağlanan teşviklerden yararlanılması yönünde düzenleme yapılmasının,

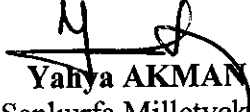
Madencilik faaliyetlerinin desteklenmesi amacıyla mevcut bankalardan birinin madencilik sektörünü destekleyecek şekilde yeniden yapılandırılması amacıyla Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumuyla irtibata geçilmesinin ve gerekli değerlendirmenin yapılmasının istenilmesine,

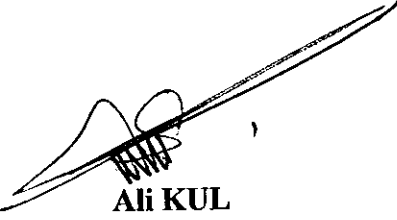
- **Radyo ve Televizyon Üst Kurulundan,** Radyo ve Televizyon Kuruluşlarına verilen yayın durdurma cezalarında yayını durdurulan program yerine ve 3984 sayılı Kanununun 33 üncü maddesi gereğince eğitim programları kapsamında, madenciliğin tanıtımına ilişkin belgeseller yayınlanarak, toplumun aydınlatılmasının istenilmesine,
- **Türkiye Radyo ve Televizyon Kurumundan,** madenciliğin tanıtımı ve önemine ilişkin yayınların hazırlanmasına öncülük etmesinin istenilmesine,
- **Yükseköğretim Kurulundan,** Üniversitelerdeki yer bilimleri bölümlerinin eğitim kalitesinin/standartlarının artırılmasına yönelik tedbirlerin alınmasının, madenciliğin yoğun olduğu bölgelerde meslek yüksekokulları açılmasının, uygulamalı staj imkânlarının düzenlenmesinin, süre ve kapsam yönüyle daha da geliştirilmesinin, ilgili fakültelerde iş sağlığı ve güvenliği ile ilgili derslerin eklenmesinin, üniversitelerle madencilik firmalarının ortak projeler geliştirmeleri ve birbirleri ile koordineli bir şekilde çalışmaları yönünde gerekli girişimlerde bulunulmasının istenilmesine,
- **Türkiye Adalet Akademisinden,** hâkim ve cumhuriyet savcısı adaylarının eğitim programına madenciliğin de ders olarak konulmasının istenilmesine,
- **Özelleştirme İdaresi Başkanlığından,** Mazıdağı Fosfat Tesisinin ekonomiye kazandırılması için gerekli işlemlerin bir an önce bitirilmesinin istenilmesine,

3071 sayılı Kanun ve TBMM İçtüzüğü'nün ilgili maddeleri gereğince, itiraz yolu açık olmak üzere oy birliği ile karar verilmiştir.

Karar No: 22

Konu : Bursa Milletvekili Mehmet Altan KARAPAŞAOĞLU ve 12 milletvekilinin Meclis Araştırma Komisyonunun çalışmaları sonucu madencilik sektöründeki sorunların aşılmasına ilişkin ulaşılan bir takım tespitlerin değerlendirilerek, kamu kurumları nezdinde gerekli girişimlerde bulunulması talebi

Yahya AKMAN
Şanlıurfa Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Başkanı

Ali KUL
Bursa Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Başkanvekili

(Toplantıya Katılmadı.)
Faruk KOCA
Ankara Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Sözcüsü

Mehmet Halit DEMİR
Mardin Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Katip Üyesi

Hayrettin ÇAKMAK
Bursa Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Hüseyin BESLİ
İstanbul Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

Ahmet ÖKSÜZKAYA
Kayseri Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Fuat ÖLMEZTOPRAK
Malatya Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

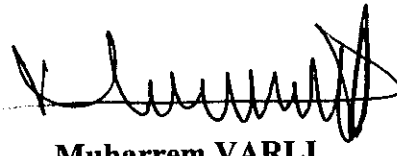
(Toplantıya Katılmadı.)
Seracettin KARAYAGIZ
Muş Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Mustafa KUŞ
Şanlıurfa Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Rasim ÇAKIR
Edirne Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Fuat ÇAY
Hatay Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

(Toplantıya Katılmadı.)
Fatma KURTULAN
Van Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

Muharrem VARLI
Adana Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi

Recep TANER
Aydın Milletvekili
Dilekçe Komisyonu Üyesi